

დიპლომატი

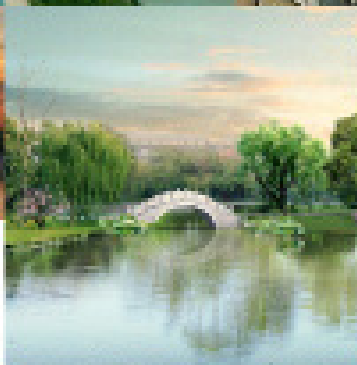
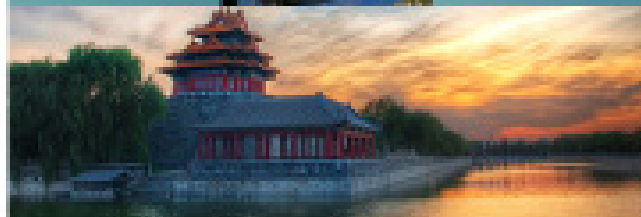

დიპლომატიური კლუბის სასწავლო პროექტი

სპეც გამოშვება | 1 ოქტომბერი 2014

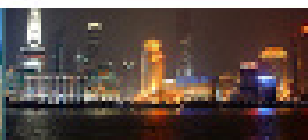
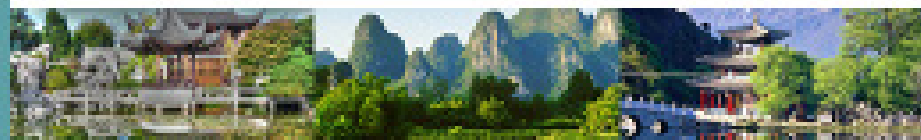
ჩინეთი

中国

祝贺你们中华人民共和国65周年

გილოცავთ ჩინეთის
სახალხო რესპუბლიკის
დაარსების 65
წლისთავს.

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა

ზოგადი ინფორმაცია

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა (ჩინ. 中华人民共和国), ზოგადად ცნობილი როგორც ჩინეთი — მსოფლიოს ყველაზე ხალხმრავალი ქვეყანა 1.3 მილიარდზე მეტი მოსახლეობით. ჩინეთი მდებარეობს აღმოსავლეთ აზიაში. ჩინეთის იურისდიქცია ვრცელდება 22 პროვინციაზე, ხუთ ავტონომიურ რეგიონზე, ოთხ პირდაპირ კონტროლირებად მუნიციპალიტეტზე, (პეკინი, ტიანძინი, შანხაი და ჩუნცინი) და ორ მაღალი ავტონომიის მქონე სპეციალურ ადმინისტრაციულ რეგიონზე (ჰონგ-კონგი და მაკაო). ჩინეთის დედაქალაქია პეკინი. აღმოსავლეთიდან აკრავს ყვითელი, აღმოსავლეთ ჩინეთისა და სამხრეთ ჩინეთის ზღვები (წყნარი ოკეანე). სანაპიროსთან ბევრი კუნძულია, რომელთაგან უდიდესია ტაივანი და ჰაინანი. ჩრდილოეთიდან ესაზღვრება მონღოლეთი და რუსეთი, დასავლეთიდან ყაზახეთი, ყირგიზეთი, ტაჯიკეთი, ავღანეთი; სამხრეთით ნეპალი, ინდოეთი, ბჰუტანი, მيانმარი, ლაოსი, ვიეტნამი; ჩრდილოეთით ჩრდილოეთ კორეა. ოფიციალური ენა — ჩინური. ეროვნული დღესასწაულია 1 ოქტომბერი — რესპუბლიკის გამოცხადების

დღე (1949). ოფიციალური კალენდარი — გრიგორიანულია, იყენებენ ასევე მთვარისა და მზის კალენდარს. ფულის ერთეულია იუანი.

სახელწოდება

- ოფიციალური: ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა.
- ჩინური: Zhonghua Renmin Gongheguo.
- ეტიმოლოგია: ევროპულ ენებში სახელი Chine, China, Cina მომდინარეობს ცინის დინასტიისაგან. თვით ჩინელები თავის ქვეყანას უწოდებენ ქუნგუო-ს (中国), რაც „შუა სახელმწიფოს“ ნიშნავს.

გეოგრაფია

- ფართობი: 9.597.000 კვ.კმ.
- საზღვრები: საზღვაო — 14 000 კმ; სახმელეთო - 20 000 კმ.
- ბუნება: ორი მესამედი მთებსა და უდაბნოებს (მათ შორის გობის უდაბნო)უჭირავს.

გეოგრაფიული რაიონები — აღმოსავლეთი ჩინეთი, ტიბეტის ზეგანი, კუნძულის მთები და ჰიმალაები, ტარიმის და ჯუნგარის აუზები, შიგა მონღოლეთის პლატო, მანჯურია, ხუანხეს და იანძის აუზები; უმაღლესი მწვერვალი — ჯომოლუნგმა, იგივე ევერესტი ტიბეტში (8.848 მ). მდინარეები (კმ) — იანძი 5.500; ხუანხე 4.700; ამური 4.300; მეკონგი 4.200 კმ; ტბები (კმ) — ცინხაიხუ 4.000, დუნტინხუ 3.100, ლოპ-ნორი 2.500, ხულუნ-ნორი 2.400, ტაი-ხუ 2.240; კუნძული — ხაინანი 33.670 კვ.კმ; კლიმატი

— სხვადასხვა (ჰიმალაების, პოლარული, კონტინენტური, ზომიერი, ტროპიკული).

• ბუნებრივი რესურსები: ქვანახშირი, რკინის მადანი, ნავთობი, ბუნებრივი აირი, ვერცხლისწყალი, კალა, ვოლფრამი, მანგანუმი, მოლიბდენი, ვანადიუმი, ალუმინი, ტყვია, თუთია, ურანი, მსოფლიოში უდიდესი ჰიდროენერგეტიკული რესურსები.

ჩინეთის უზარმაზარი ტერიტორია ბუნების მრავალფეროვნებით ხასიათდება, რაც უპირველესად განპირობებულია რელიეფისა და გეოლოგიური აგებულების თავისებურებით. რელიეფში ქარბობს მთები, პლატოები და მაღლობები, რომელთა შორის განსაკუთრებით აღსანიშნავია ტიბეტის მთიანეთი, რომელიც უმაღლესია მსოფლიოში. ნეპალთან საზღვარზე ჰიმალაებში კი მდებარეობს მსოფლიოს უმაღლესი მწვერვალი ჯომოლუნგმა - 8 848 მ. აღსანიშნავია აგრეთვე დიდი და მცირე ხინგანები, ცინლინის მთები, ტიან-შანი, ბეიშანი და ა.შ.

დაბლობებს უკავია ტერიტორიის მხოლოდ 12 %. ისინი ძირითადად ქვეყნის აღმოსავლეთშია წარმოდგენილი. ცნობილია დუმბეიპინიუანის და ჩინეთის დიდი დაბლობი, რომლებიც სოფლის მეურნეობის უმნიშვნელოვანეს რაიონებს წარმოადგენენ. ტიან-შანის მთების აღმოსავლეთით გვხვდება ტურფანის ქვაბული, რომელიც ზღვის დონიდან 155 მეტრით დაბლა მდებარეობს. ჩინეთში მდებარეობს ალაშანის, გობის და თაკლამაკანის უდაბნოები.

კლიმატი

ჩინეთის ტერიტორიის უდიდესი ნაწილი ხელსაყრელი კლიმატური პირობებით ხასიათდება, რაც სოფლის მეურნეობის პრაქტიკულად ყველა სახის კულტურის მოყვანის საშუალებას იძლევა.

ფლორა და ფაუნა

ჩინეთის ნიადაგური საფარი დიდი მრავალფეროვნებით ხასიათდება. აქ წარმოდგენილია ყველა სახის ნიადაგი, რომელიც გავრცელებულია აზიის კონტინენტზე. რელიეფის, კლიმატისა და ნიადაგების მრავალფეროვნებამ საკმაოდ ხელსაყრელი პირობები შექმნა სხვადასხვა მცენარეულობის განვითარებისთვის: დაწყებული ტროპიკებით, დამთავრებული ტაიგის ფლორით ჩრდილოეთში. ტყეები ქვეყანაში ცოტაა. მათ მთელი ქვეყნის ტერიტორიის მხოლოდ 12 % უკავიათ. ტყეების გავრცელების ძირითადი რაიონებია დიდი და მცირე ხინგანები, ასევე ტროპიკული ზონა. ჩინეთის ტერიტორიაზე ფლორის 35 000-მდე სხვადასხვა წარმომადგენელია. აქ ვხვდებით ჩრდილოეთ ნახევარსფეროსათვის დამახასიათებელ თითქმის ყველა სახის მცენარეს. მცენარეული საფარის მრავალფეროვნება უპირველესად განპირობებულია

სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიის მეზობლობით და მათ შორის რაიმე ბუნებრივი საზღვრების არსებობით. მრავალფეროვნებით გამოირჩევა ცხოველთა სამყარო. უიშვიათეს ცხოველთაგან აღსანიშნავია პანდა, ოქროსფერი მაიმუნი, თეთრტუჩა ირემი, მდინარის დელფინი, იანძის ნიანგი, წითელი ციყვი და მონაცრისფრო ლეოპარდი.

საელმწიფო

• სახელმწიფო სისტემა: სოციალისტური რესპუბლიკა.

ადმინისტრაციული დაყოფა

ქვეყნის ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული ერთეულებია: 23 პროვინცია (sheng - მათ შორის ტაივანი), 5 ავტონომიური რეგიონი (zizhiq), 4 მუნიციპალიტეტი (shi), 2 სპეციალური ავტონომიური რეგიონი (ჰონგ-კონგი და მაკაო). ტაივანი - გუანსი-ჯუანი - შიგა მონღოლეთი - ნინსია-ხუეი - სინძიანი - ტიბეტი - ჰონგ-კონგი - მაკაო

დემოგრაფია

ჩინეთი ყველაზე მჭიდროდ დასახლებული და ერთ-ერთი უძველესი ქვეყანაა მსოფლიოში. • მოსახლეობა: 1.321.451 ათასი (2007), მათ შორის - ჩინელები - 92%. ეროვნული უმცირესობებია ტიბეტელები, უილურები, ჩუანგები და მონღოლები.

• ენები: სტანდარტული ჩინური (მანდარინი), ჩინური დიალექტები: კანტონის (იუე), შანხაის (ვუ), ფუჯოუს (მინბეი) და სხვა.

• ქალაქები: პეკინი (6.619; აგლომ. 9.376); შანხაი (9.005; აგლომ. 12.040), ტიანძინი (4.333; აგლომ. 6.809), შენიანი (3.574; აგლომ. 6.473), უხანი (3.960; აგლომ. 4.496), გუანჯოუ (3.474; აგლომ.

საქართველოში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგანგებო და სრულუფლებიან ელჩს, მის აღმადგენლებას იუე ბინს.

ბატონო ელჩო, მაქვს პატივი გამოვხატო ჩემი ღრმა პატივისცემა საქართველოში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საელჩოსა და პირადად თქვენს მიმართ და მოგილოცოთ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის დაარსების 65 წლისთავი. მინდა ჩინელ ხალხს ვუსურვო დიდი წარმატებები და კეთილდღეობა, თქვენს უძველეს და უმშვენიერეს ქვეყანას კი აყვავება და განვითარება.

გაცნობებთ, რომ ქართული უნივერსიტეტის დიპლომატიური კლუბის წევრებმა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ეროვნულ დღესასწაულთან დაკავშირებით მოამზადეს ელექტრონული ჟურნალის- „დიპლომატის“-სპეციალური ნომერი, ვიდეო და ფოტო მასალები ჩინეთის შესახებ, რომლის პრეზენტაცია განმრავლდება ჩატარდეს 26 სექტემბერს 14 საათზე..

ბატონო ელჩო, ჩვენთვის დიდი პატივი იქნება თუ თქვენ პირადად გვეწვევით ქართულ უნივერსიტეტში და მიიღებთ მონაწილეობას ჩინეთისადმი მიძღვნილ ღონისძიებაში.

ვსარგებლობ შემთხვევით, რათა კიდევ ერთხელ გამოვხატო თქვენს მიმართ ჩემი ღმა პატივისცემა

პატივისცემით,

საქართველოს
საპატრიარქოს წმ. ანდრია
პირველწოდებულის სახელობის
ქართული უნივერსიტეტის
რექტორი პროფესორი
სერგო ვარდოსანიძე

在格吉亚中花人民共和国的特命
王大使’下大使。

尊敬的大使先生

我深感荣幸有机会尊敬中华人民共和国大使与大使。祝你中华人民共和国65周年。我想祝中国人大成功与幸福。

大学想介’格吉亚大学的外交俱
部成 了庆祝中华人民共和国65
周年准备了特刊。中国的照片与
视。09月26日15:00点行活动。
尊敬的大使先生我 您参加我的
活动。

再一次表示很大的尊敬。

格吉亚大学的校长: Sergo Vardosanidze

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრი ვან ი

ვან ი დაიბადა 1953 წლის 19
ოქტომბერს პეკინში-ეკონომიკის
მეცნიერების მაგისტრი.

1969 – 1977 – ჰაილუნცზიანის
სამრეწველო-სამშენებლო
კორპუსის თანამშრომელი.
1977 – 1978 – ფოსტისა და
ტელეგრაფის სამინისტროს
სამეცნიერო-ტექნიკური
ინფორმაციის ინსტიტუტის
თანამშრომელი.

1978 – 1982 – პეკინის
უცხო ენების მეორე
უნივერსიტეტის აზიისა და
აფრიკის ენების ფაკულტეტის
სტუდენტი, იაპონური ენის
ბაკალავრი.

1982 -1989 –საგარეო
საქმეთა სამინისტროს აზიის
ქვეყნების დეპარტამენტის
რეფერენტი, ატაშე,
განყოფილების გამგის

მოადგილე, განყოფილების
გამგე.

1989 – 1994 – იაპონიაში
ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის
საელჩოს მრჩეველი, მრჩეველი-
დესპანი.

1994 – 1995 – –საგარეო
საქმეთა სამინისტროს აზიის
ქვეყნების დეპარტამენტის
დირექტორის მოადგილე.

1995 – 1998 –საგარეო
საქმეთა სამინისტროს აზიის
ქვეყნების დეპარტამენტის
დირექტორი (კერძოდ, 1997
წლის აგვისტოდან 1998 წლის
თებერვლამდე ჯორჯთაუნის
უნივერსიტეტის(აშშ)
დიპლომატიის ინსტიტუტის
მონვეული მეცნიერი).

1998 -2001 – საგარეო საქმეთა
მინისტრის თანამშემდე და
შეთავსებით საგარეო საქმეთა
სამინისტროს პოლიტიკური
ანალიზის დეპარტამენტის
დირექტორი.

2001 – 2004 – საგარეო საქმეთა
მინისტრის მოადგილე.

2004 – 2007 – საგანგებო
და სრულუფლებიანი ელჩი
იაპონიაში.

2007 – 2008 – საგარეო საქმეთა
მინისტრის პირველი მოადგილე.

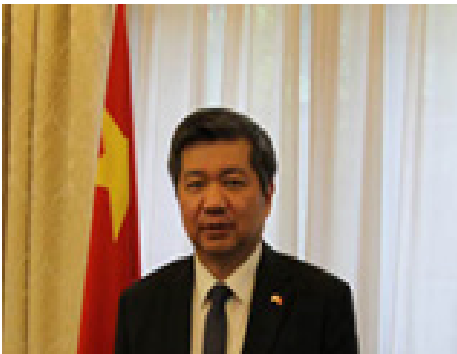
2008 – 2013 – ჩინეთის
კომუნისტური პარტიის

ცენტრალური კომიტეტისა
და სახელმწიფო საბჭოს
კანცელარიის ხელმძღვანელი
ტაივანის საკითხებში

2013 წლიდან – საგარეო
საქმეთა მინისტრი.

17 და 18 მოწვევის
კომუნისტური პარტიის
ცენტრალური კომიტეტის წევრი.
ჰყავს მეუღლე და ქალიშვილი.

საქართველოში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩის, მისი აღმატებულების იუე ბინის ბიოგრაფია

დაიბადა 1963 წლის აგვისტოში. 1986-1988 აპარატის წევრი, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს, საბჭოთა კავშირის და აღმოსავლეთ ევროპის საქმეთა დეპარტამენტის თანამშრომელი. 1988-1993 საბჭოთა კავშირსა და რუსეთის ფედერაციაში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საელჩოს ატაშე, მესამე მდივანი. 1993-1999 ევროპისა და ცენტრალური აზიის საქმეთა დეპარტამენტის მესამე მდივანი, სამმართველოს უფროსის მოადგილე. სამმართველოს უფროსი 1999-2002 ტაჯიკეთის რესპუბლიკაში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს მრჩეველი. 2002-2004 ლიეტვის რესპუბლიკაში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საელჩოს მრჩეველი. 2004-2005 ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ევროპის და ცენტრალური აზიის საქმეთა დეპარტამენტის მრჩეველი. 2005-2006 საერთაშორისო ჩინური ნავთობ მომპოვებელი კორპორაციის სინოპეკ ვიცე პრეზიდენტი. 2006-2007 ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ევროპის და ცენტრალური აზიის საქმეთა

დეპარტამენტის მრჩეველი. 2007-2011 რუსეთის ფედერაციაში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საელჩოს, მინისტრი- მრჩეველი. 2011-2013 საგარეო საქმეთა სამინისტროს საზღვრისპირა და ოკეანეთის საქმეთა დეპარტამენტის მრჩეველი. 2013 წლის სექტემბრიდან საქართველოში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი. ჰყავს მეუღლე და ქალიშვილი.

საქართველოში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩის, მისი აღმატებულების იუე ბინის პასუხები ჩვენი ჟურნალის კითხვებზე

1. ჩინეთსა და საქართველოს შორის ორმხრივი ურთიერთობების მდგომარეობა და პერსპექტივები.

ჩინეთი და საქართველო მეგობარი ქვეყნებია. ჩვენ შორის არ არსებობს ინტერესთა კონფლიქტი. ჩინეთის მთავრობა დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს საქართველოსთან ურთიერთობების განვითარებას და მას ამიერკავკასიის რეგიონში უმნიშვნელოვანეს პარტნიორად მიიჩნევს. ჩინეთი პატივს ცემს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას, სუვერენიტეტს და მის მიერ არჩეულ განვითარების გზას. დიპლომატიური ურთიერთობების 22 წლის მანძილზე, ორმხრივი ურთიერთობები სტაბილურად და ჯანსაღად ვითარდება, პოლიტიკური ნდობა მუდმივად ღრმავდება, თანამშრომლობა ვაჭრობისა და ეკონომიკის

სფეროში ნაყოფიერია, კულტურული გაცვლა დღითიდღე უფრო აქტიური ხდება, საერთაშორისო საკითხებში ვინარჩუნებთ კოორდინაციას. უკანასკნელი წლის განმავლობაში, ჩინეთ-საქართველოს მეგობრული ურთიერთობები ახალი ძალით განვითარდა. აგვისტოში საქართველოს ვიცე-პრემიერის, ბატონ გიორგი კვირიკაშვილისა და ვიცე-სპიკერის, ბატონ ზვიად ძიძიგურის ხელმძღვანელობით ორი დელეგაცია სტუმრობდა ჩინეთს. პირველი - დავოსის ფორუმში იღებდა მონაწილეობას, რომელიც ქ. თიენძინში ჩატარდა, მეორე კი - ჩინეთ-ევრაზიის მე-4 ექსპოში. ჩინეთიდანაც ბევრმა დელეგაციამ წარმატებით განახორციელა ვიზიტი საქართველოში. ორმხრივი კონტაქტების გაძლიერებამ ხელი შეუწყო ჩინელ და ქართველ

ხალხს შორის ურთიერთგაგებისა და მეგობრობის გაღრმავებას და ორმხრივი ურთიერთობების განვითარებას. ჩინეთ-საქართველოს შორის საქმიანი თანამშრომლობა წარმატებულია. მიმდინარე წლის პირველ ნახევარში, ორმხრივი სავაჭრო ბრუნვა 9.6%-ით გაიზარდა და 452 მილიონი აშშ დოლარი შეადგინა. ჩინეთმა ჯამში 400 მილიონი აშშ დოლარის ინვესტიციები განახორციელა საქართველოში. იგი უკვე გახდა საქართველოს რიგით მესამე სავაჭრო პარტნიორი და ინვესტორი ქვეყანა. წლების მანძილზე, ჩინეთმა საქართველოს 50 მილიონი დოლარის უსასყიდლო დახმარება გაუწია, რამაც ხელი შეუწყო ქვეყნის ეკონომიკის განვითარებას. გარდა ამისა, დიდი ჩინური კომპანიები აქტიურად

მონაწილეობენ საქართველოს ინფრასტრუქტურის მშენებლობაში. მაგალითად, მათ ააშენეს რიკოთის საავტომობილო გვირაბი და თბილისი-რუსთავის ჩქაროსნული საავტომობილო გზა. გარდა ამისა, ჩინური კომპანია 2015 წლის ახალგაზრდული ოლიმპიადისთვის ახორციელებს საქართველოს მთავრობისთვის მნიშვნელოვან - ოლიმპიური სოფლის მშენებლობის პროექტს. აგვისტოს თვეში, პრემიერ-მინისტრ ლარიბაშვილმა თავად მოინახულა ოლიმპიური სოფელი და დადებითად შეაფასა ჩინური კომპანიის მუშაობის ეფექტურობა. თანამშრომლობა განათლებისა და კულტურის სფეროში უფრო და უფრო აქტიურად მიმდინარეობს. ჩინური მხარის

მხარდაჭერის შედეგად, ამჟამად, თბილისის ოცამდე სკოლასა და უნივერსიტეტში ხუთასამდე სტუდენტი სწავლობს ჩინურ ენას. თანაც, სხვა სასწავლებლებსაც სურთ ჩინური ენის კურსების გახსნა. გარდა ამისა, საქართველოში ჩინეთის საელჩო თანამშრომლობს მედია-პროექტ „ეტალონთან“ „ჩინეთ-საქართველოს მეგობრობის წელთან“ დაკავშირებულ პროექტზე. ნამდვილად არ იქნება გადაჭარბებული, თუ ვიტყვით, რომ ჩინური ენისა და ჩინეთის „ბუმი“ საქართველოშიც დაიწყო. ჩინელი ხალხიც უფრო მეტ ინტერესს იჩენს საქართველოს გასაცნობად. ჩინეთის მთავრობის მიერ საქართველოსთვის ოფიციალური ტურისტული დანიშნულების ქვეყნის სტატუსის მინიჭებამ და ურუმჩი-თბილისის შორის პირდაპირი ფრენების დაწყებამ, დიდად შეუწყო ხელი ორ ქვეყანას შორის ტურიზმის სფეროში თანამშრომლობის განვითარებას. აგვისტოს თვეში მთავარი ჩინური მედია საშუალებების 50 ჟურნალისტი იმყოფებოდა საქართველოში. მათ ყველა კუთხით გააცნეს ჩინელ მაყურებელს საქართველოს ისტორია, კულტურა, ადამიანები, სოციალური და ეკონომიკური მდგომარეობა. გარდა ამისა, ქალაქებმა გუანჭოუ და თბილისმა ისევე, როგორც ურუმჩი და ბათუმი ხელი მოაწერეს წინასწარ ხელშეკრულებას დაძმობილების შესახებ. გასულ წელს, ჩინურმა მხარემ წამოაყენა სტრატეგიული კონცეფცია „აბრეშუმის გზის ეკონომიკური სარტყლის“ შესახებ, რომელიც გულისხმობს აბრეშუმის გზის გასწვრივ მდებარე ქვეყნებს შორის პოლიტიკური კომუნიკაციის, საგზაო კავშირების, ვაჭრობის, ვალუტის მიმოცვლისა და ხალხთაშორისი ურთიერთობების გაუმჯობესებას, რათა ერთად

მოხდეს ჩვენი განვითარება და კეთილდღეობის მიღწევა. საქართველო უძველესი აბრეშუმის გზის მნიშვნელოვანი ნაწილი იყო. მას ხელსაყრელი გეოგრაფიული მდებარეობა აქვს, შესაბამისად, „აბრეშუმის გზის ეკონომიკური სარტყლის“ ფარგლებშიც აქტიურ როლს შეასრულებს. მჯერა, რომ თუ ჩვენი ქვეყნები გააგრძელებენ ორმხრივი ურთიერთობების სტაბილურ განვითარებას, „აბრეშუმის გზის ეკონომიკური სარტყლის“ სტრატეგიული იდეის განხორციელების კვალდაკვალ, ჩინეთ-საქართველოს შორის ურთიერთობები უფრო სწრაფად განვითარდება და თანამშრომლობა ვაჭრობის, ეკონომიკის, კულტურის, განათლების, ტურიზმისა და სხვა სფეროებში ახალ საფეხურზე გადავა.

2. თქვენი შთაბეჭდილებები საქართველოს შესახებ.

1992 წლის 9 ივნისს, როდესაც ხელი მოეწერა ერთობლივ კომუნიკეს დიპლომატიური ურთიერთობების დამყარების შესახებ, პატივი მქონდა ჩინეთის დელეგაციის წევრის რანგში თავად დავსწრებოდი ამ ისტორიულ მოვლენას. მაშინ მე მხოლოდ ერთ დღეზე ცოტა მეტი დავყავი თბილისში, თუმცა ქართველი ხალხის მეგობრულმა დამოკიდებულებამ წარუშლელი შთაბეჭდილება მოახდინა ჩემზე. მას შემდეგ ოც წელზე მეტი გავიდა. მე ჩინეთის ელჩის რანგში დავბრუნდი საქართველოში. ამჯერად, ვეწვიე თქვენი ქვეყნის სხვადასხვა რეგიონს, კარგად გავიცანი საქართველოს ისტორიას, კულტურასა და სოციალურ-ეკონომიკურ მდგომარეობას. მე ნავიკითხე რუსთაველის პოემა, დავათვალიერე ფიროსმანის ნამუშევრები, მოვისმინე მრავალხმიანი

სიმღერა, ვიხილე როგორ ცეკვავენ ქართველი ბიჭები თითის წვერებზე, დავაგემოვნე შესანიშნავი ქართული ღვინო. საქართველოს ულამაზესმა ბუნებამ, მრავალსაუკუნოვანმა ისტორიამ, მდიდარმა კულტურულმა მემკვიდრეობამ, ქართველი ხალხის შეუპოვარმა და სტუმართმოყვარე ხასიათმა და ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკურმა განვითარებამ, დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ჩემზე. მე მთელი გულით მიყვარს საქართველო და ქართველი ხალხი.

3. თქვენი სურვილები საქართველოსა და ქართველი ხალხისადმი.

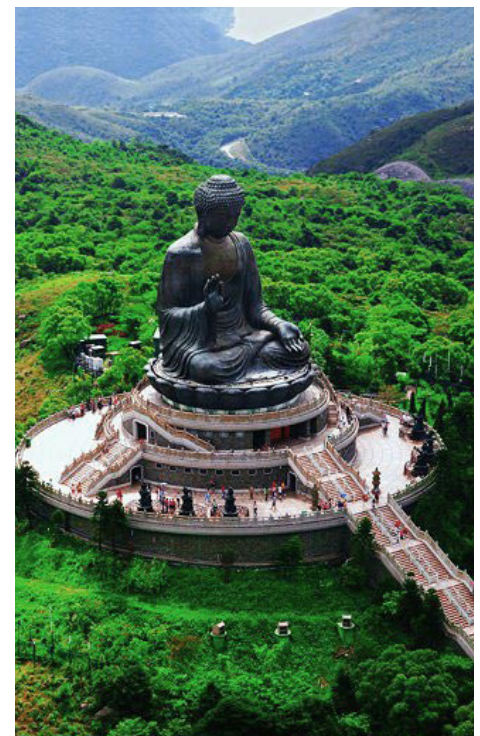
ჩინეთი და საქართველო ტრადიციულად მეგობარი ქვეყნები არიან. მე ძალიან მიხარია საქართველოს ეკონომიკური წინსვლა და ქართველი ხალხის კეთილდღეობა. იმედი მაქვს, რომ საქართველო შეძლებს შეასრულოს „ევრაზიის დამაკავშირებელი გზაჯვარედინის“ როლი, მომავალშიც შეინარჩუნებს პოლიტიკურ სტაბილურობასა და ეკონომიკურ წინსვლას და რომ საქართველო აყვავდება. ამავდროულად, ვისურვებდი ჩინეთ-საქართველოს შორის სხვადასხვა სფეროში თანამშრომლობის კიდევ უფრო განვითარებასა და ორმხრივ ურთიერთობებში ნათელ მომავალს.

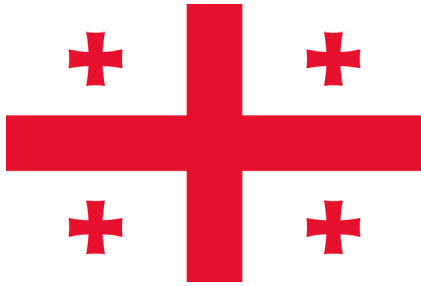
კონფუცის ინსტიტუტი

ჩინური ენისა და კულტურის პოპულარიზაციის მიზნით ჩინეთის მთავრობის მხარდაჭერით მთელ მსოფლიოში იქმნება კონფუცის ინსტიტუტები. დღეისათვის მათმა რაოდენობამ სამას ორმოცდაათს გადააჭარბა. კონფუცის პირველი ინსტიტუტი გაიხსნა 1994 წელს ქალაქ სეულში (სამხრეთ კორეა). კონფუცის ინსტიტუტები არის აშშ -ში, კანადაში, მექსიკაში, ინგლისში, საფრანგეთში, გერმანიაში, იტალიაში, ესპანეთში, იაპონიაში, ინდოეთში, თურქეთში, არგენტინაში, ბრაზილიაში და სხვა ქვეყნებში. აღსანიშნავია, რომ კონფუცის ინსტიტუტი საქართველოშიდაც ფუნქციონირებს თავისუფალი უნივერსიტეტის ბაზაზე. სულ მალე კონფუცის ინსტიტუტი გაიხსნება საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართულ უნივერსიტეტში, სადაც საერთაშორისო ურთიერთობებისა და რეგიონალური პროცესების პროგრამის წლევანდელმა პირველკურსელებმა უკვე დაიწყეს ჩინური ენის შესწავლა. უნდა აღინიშნოს, რომ კონფუცის ინსტიტუტი მოწოდებულია გააღრმავოს ურთიერთობები სხვადასხვა ქვეყნებთან, გააცნონ მათ ჩინეთის ისტორია, კულტურა, ფილოსოფია, ლიტერატურა,

წეს-ჩვეულებები, ტრადიციები. საინტერესოა, რომ ჩინური ენის გაკვეთილების გარდა კონფუცის ინსტიტუტებში იკითხება ლექციები, უჩვენებენ კინოფილმებს, მართავენ გამოფენებს, კონკურსებს და შეხვედრებს სხვადასხვა სფეროს წარმომადგენლებთან, შემოქმედებით ინტელიგენციასთან, მეცნიერებთან, პოლიტიკოსებთან და ბიზნესმენებთან. ჩინური ენის კურსებზე სწავლება ხორციელდება უახლესი სახელმძღვანელოების საშუალებით. ძირითად სასწავლო მასალასთან ერთად გათვალისწინებულია აუდიო ან ვიდეო მასალის გამოყენება. მეცადინეობებს ატარებენ როგორც ქართველი კვალიფიციური ლექტორები, ასევე ჩინეთიდან მოწვეული პედაგოგები. კონფუცის ინსტიტუტებში ჩინური ენის შემსწავლელთათვის, რომლებიც აჩვენებენ მაღალ შედეგებს სწავლაში და წარმატებით ჩააბარებენ შესაბამის (HSK) გამოცდას შანსი ეძლევათ გაიარონ უფასო სტაჟირება ჩინეთში ერთი წლის ვადით.

საქართველო - ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა დიპლომატიური ურთიერთობები

თანამშრომლობის
ძირითადი სფეროები

საქართველოსა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას შორის დიპლომატიური ურთიერთობები დამყარდა 1992 წლის 9 ივნისს.

ნიშანდობლივია, რომ ორმხრივი ურთიერთობები მრავალი მიმართულებით დინამიურად ვითარდება.

საქართველო მალალ შეფასებას აძლევს ჩინეთის როლს და ადგილს გლობალურ პოლიტიკაში. ჩვენთვის ძალიან მნიშვნელოვანია, რომ ჩინეთი წარმატებულად განაგრძოს ეკონომიკური შესაძლებლობების განვითარებას თავისი ხალხისთვის და პოზიტიური წვლილის შეტანას, როგორც მის უშუალო სამეზობლოში, ისე გლობალური მასშტაბით.

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა იყო ერთ-ერთი პირველი სახელმწიფო, რომელმაც აღიარა საქართველოს დამოუკიდებლობა, დაამყარა ჩვენს ქვეყანასთან დიპლომატიური ურთიერთობები და გახსნა საელჩო თბილისში 1993 წელს (ინფორმაციისთვის: საქართველოს საელჩო ქ. პეკინში გაიხსნა 2005 წელს), რამაც მისცა ძლიერი სტიმული ორ ქვეყანას შორის არსებული ისტორიული და კულტურული ურთიერთობების შემდგომ განვითარებას. საქართველოსა და ჩინეთის საგარეო უწყებებს შორის არსებობს რეგულარული პოლიტიკური კონსულტაციების მექანიზმი, რაც წარმოადგენს სხვადასხვა სფეროებში თანამშრომლობის მიმდინარე საკითხთა განხილვის მნიშვნელოვან ფორმატს.

ბოლო წლების განმავლობაში

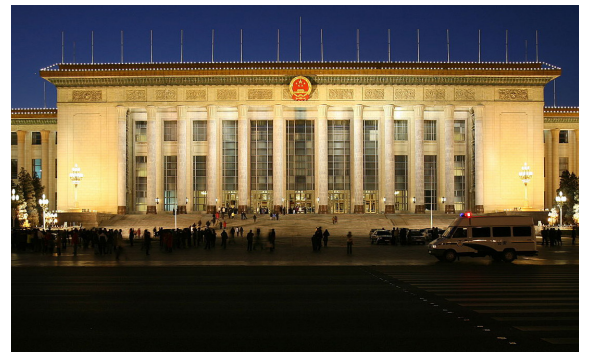
განხორციელდა ჩინური ინვესტიციების მნიშვნელოვანი ზრდა საქართველოს ეკონომიკაში; 25-მდე ჩინური კომპანია უკვე წარმატებულად საქმიანობს საქართველოში, ისეთ სექტორებში როგორცაა: მშენებლობა, გზები და ინფრასტრუქტურა, ენერგეტიკა, საბანკო სფერო და სხვა.

ასევე, იზრდება ორმხრივი ვაჭრობა და საქართველოში ჩინელ ვიზიტორთა რიცხვი;

2013 წელს მხარეებს შორის ორმხრივი სავაჭრო ეკონომიკური ბრუნვის მოცულობამ შეადგინა 564 მილიონი აშშ დოლარი, ხოლო 2014 წლის იანვარ-ივლისის მონაცემების თანახმად, ანალოგიური მაჩვენებელი შეადგენს 420 მილიონ აშშ დოლარს.

ვითარდება ურთიერთობები კულტურისა და განათლების სფეროებში.

ამასთან, ორმხრივ ურთიერთობებში მნიშვნელოვანი ფორმატია მთავრობათაშორისი ეკონომიკური კომისია, სადაც განიხილება სავაჭრო-

ეკონომიკური თანამშრომლობის აქტუალური საკითხები. აღსანიშნავია, რომ ჩინეთი არის საქართველოს ხუთ უმსხვილეს სავაჭრო პარტნიორთა შორის.

ნიშანდობლივია, რომ 2011 წლის 9 ივნისიდან დაინიშნა პირდაპირი ავიაჩრები თბილისი-ურუმჩის (სინძიან უიგურეთის ავტონომიური რეგიონი) მიმართულებით, რასაც მნიშვნელოვანი წვლილი შეაქვს საქართველო-ჩინეთის შორის, როგორც სავაჭრო-ეკონომიკური ურთიერთობების განვითარებაში, ისე ხალხთაშორის კავშირების განმტკიცებაში.

აღსანიშნავია ის ფაქტიც, რომ 2012 წლის თებერვლიდან

ჩინეთის მთავრობამ საქართველოს მიანიჭა „ტურიზმისთვის ხელსაყრელი ქვეყნის სტატუსი“ (Approved Destination Status), რაც ხელს შეუწყობს საქართველოში ჩინელი ტურისტების რაოდენობის ზრდას.

ჩინეთის კლუბი ქართულ უნივერსიტეტში

საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართულ უნივერსიტეტში, სადაც საერთაშორისო ურთიერთობებისა და რეგიონალური პროცესების პროგრამის წევრანდელმა პირველკურსელებმა უკვე დაიწყეს ჩინური ენის

შესწავლა ჩინური ენისა და კულტურის პოპულარიზაციის მიზნით დაფუძნდა ჩინეთის კლუბი. კლუბის მუშაობას უხელმძღვანელებს ჩინეთის კლუბის პრეზიდენტი, უნივერსიტეტის პროფესორი არჩილ კალანდია. თანაპრეზიდენტი იქნება საერთაშორისო ურთიერთობებისა და რეგიონალური პროცესების პროგრამის პირველი კურსის სტუდენტი საბა ხაზაღია.

რატომ უნდა ვინავლოთ ჩინური ენა?

უცხო ენის შესწავლა ყოველთვის სასარგებლოა. ენა კომუნიკაციის საშუალებაა როგორც კერძო, ასევე კულტურის, ლიტერატურის და მეცნიერების სფეროებში. გარდა ამისა, უცხო ენის ცოდნა მნიშვნელოვანი ფაქტორია წარმატებული კარიერისათვის დღევანდელ მსოფლიოში. რატომ ვსწავლობთ მანცდამაინც ჩინურ ენას? დღეისათვის დედამიწაზე ყოველი მე-5 ადამიანი საუბრობს ჩინურ ენაზე. მისი პოპულარობა დღითიდღე იზრდება. ეს მნიშვნელოვან წილად დაკავშირებულია ჩინეთის ეკონომიკის სწრაფ ზრდასთან და ინფორმაციული ტექნოლოგიების განვითარებასთან. ჩინეთი, როგორც მსოფლიოში მეორე ქვეყანა ეკონომიკური განვითარების სფეროში, მიმდევარია ინვესტირებისათვის და საერთაშორისო დონეზე

დიდი პოპულარობით სარგებლობს. დღეისათვის ინტერნეტში საიტების ნახევარზე მეტი ჩინურ ენაზეა. ხოლო იმის გათვალისწინებით თუ რა სისწრაფით ვითარდება ინტერნეტი ჩინეთში ეს ჯერ კიდევ დასაწყისია. ამიტომ, თუ თქვენ დაეუფლებით ჩინურ ენას, თქვენთვის ხელმისაწვდომი იქნება დიდი რაოდენობით სასარგებლო ინფორმაცია. ჩინური ენა იყენებს განსკუთრებულ იეროგლიფურ დამწერლობას. იგი არის ერთ-ერთი უძველესი დამწერლობათა სისტემა, რომელმაც ჩვენამდე მოაღწია. იეროგლიფთა უმრავლესობა უცვლელია უკვე 2000 წ. ჩინურის ცოდნა გაძლევთ ახალ შესაძლებლობებს მოგზაურობისათვის. თქვენ შეგეძლებათ გაეცნოთ სრულიად სხვა კულტურასა და ცხოვრების წესს. ჩინეთი ეს სხვა ისტორია და სხვა კულტურაა. ეს მისი ტრადიციები, მითოლოგია, ფილოსოფია, ლიტერატურა და ხელოვნებაა. ინფორმაციული ტექნოლოგიების განვითარებით მთელ მსოფლიოსთან კავშირი გახდა რეალობა. თქვენ შეგეძლებათ იპოვოთ ბევრი მეგობარი და პარტნიორი ბიზნესში. ახლა ჩინური ენის მცოდნე სპეციალისტებზე მოთხოვნა მუდმივად იზრდება, მაგრამ გავრცელებული მითების გამო, რომ ჩინური ენის შესწავლა მეტად რთულია ასეთი სპეციალისტების რაოდენობა დღემდე მცირეა. ჩინური ენის ცოდნა თქვენ გაძლევთ დამატებით შესაძლებლობებსა და პერსპექტივებს თქვენი მომავალი სამუშაოსათვის, იმის მიუხედავად თუ რა სპეციალობაა აირჩევთ. გისურვებთ წარმატებებს ჩინური ენის სწავლაში!

ჩინური დამწერლობა

ჩინური დამწერლობა ლოგოგრამული დამწერლობა, რომელიც გამოიყენება ჩინურ და იაპონურ ენებში, ხანდახან კორეულშიც და ადრე ვიეტნამურ ენაშიც. ჩინური დამწერლობა წარმოიქმნა 3200 წლის წინ და სავარაუდოდ დღეს არსებული დამწერლობებიდან უძველესია. მიუხედავად ამისა, ამ 3200 წლის მანძილზე ჩინურმა დამწერლობამ მნიშვნელოვანი ცვლილებები განიცადა და მისი უძველესი ნიმუშების წაკითხვა მხოლოდ ლინგვისტი არქეოლოგებისთვისაა შესაძლებელი.

ჩინეთში აღმოჩენილი დამწერლობის უძველესი ნიმუშები კუს ჯავშანზე დაახლოებით ძვ. წ. VIII ათასწლეულს, ეს ნაწერები არის დამწერლობის უძველესი ნიმუშები, თუმცა მათი გაშიფვრა ჯერ ვერ მოხერხდა და უცნობია მათი კავშირი ჩინურ დამწერლობასთან. ჩინურ დამწერლობაში სიმბოლოთა რაოდენობა რამდენიმე ათეული ათასია და თითოეულ სიმბოლოს აქვს არა მხოლოდ ფონეტიკური არამედ აზრობრივი მნიშვნელობაც. ჩინურ სიმბოლოთა 4% არის პიქტოგრამებიდან წარმოებული, თუმცა უმეტეს შემთხვევაში თანამედროვე იეროგლიფებსა

და პიქტოგრამებს შორის კავშირის შემჩნევა არც ისე ადვილია. დანარჩენები ლოგიკურად არის შედგენილი რამდენიმე მარტივი იეროგლიფისგან. დიდ ლექსიკონებში 46 ათასზე მეტი იეროგლიფია შესული, თუმცა მათი უმეტესობა საკმაოდ იშვიათად გამოიყენება. საშუალოდ ჩინელმა ან ჩინურის მცოდნემ 3000-4000 იეროგლიფი იცის. ტრადიციულად თითო იეროგლიფი აღნიშნავს თითო მარცვალს, ხოლო ბევრი ჩინური სიტყვა შედგება ერთზე მეტი მარცვლისგან, რომელთა დასაწერად გამოიყენება ერთზე მეტი იეროგლიფი. ჩინური ენის სხვადასხვა დიალექტებში იეროგლიფის წარმოთქმა განსხვავდება, მაგრამ მნიშვნელობა და დაწერის სახე ერთიანია ყველასათვის. ამის გარდა ბევრი სიმბოლო გადასულია იაპონურ და კორეულ ენებში, სადაც უკვე სულ სხვა მნიშვნელობა და გამოთმა აქვს შეძენილი. კონტინენტურ ჩინეთში გამოიყენება 1956 წლიდან გამარტივებული დამწერლობა, ხოლო ტაივანზე და ჰონგკონგში ტრადიციული ჩინური დამწერლობა. გამარტივებული ჩინური ასევე გადაიღეს სინგაპურშიც.

ჩინური ცერემონიალი

„ადამიანი არ უნდა ჯავრობდეს, თუ მას არ გააჩნია მაღალი პოსტი(რანგი), ის უნდა ჯავრობდეს იმაზე რომ არ გაძლიერდა მორალში“. კონფუცი (551-4796.)

ჩინეთი- მსოფლიოში ალბათ არ არსებობს ისეთი ქვეყანა, სადაც ათასწლეულების მანძილზე ისტორიაში მნიშვნელოვან როლს არ თამაშობს ეტიკეტი. ძველ ჩინეთში ქცევის ნორმები, უამრავი აკრძალვები, აუცილებელი მაგიური

ქმედებები, სასულიერო რიტუალები და ცერემონიალები ნელ-ნელა გარკვეულ სისტემად ჩამოყალიბდა, რომელშიც ცნება „ეთიკა“ „რიტუალი“ და „ეტიკეტი“ დიდად არ განირჩევა.

ეტიკეტის საზოგადოება

დამფუძნებლად სწავლებისა „ლი“ (რიტუალი, ეტიკეტი) ითვლება კონფუცი, თუმცა თვითონ ფილოსოფოსს არ შეუქმნია ახალი რიტუალები, მან აიღო ნიმუშად ძველი ტრადიციები, კონფუციანისტო ძალიან გარკვევით მიუთითებს ადამიანის ადგილს საზოგადოებაში. კონფუცი ამბობდა: „მმართველი უნდა იყოს მმართველად, ქვეშემდომი - ქვეშემდომად, მამა-მამად, შვილი-შვილად სამ ტრაქტატში.“ სისტემატიზირებულია ქცევის წესები, ქცევის ჩვეულება და სხვა დანარჩენი წვრილმანი ადამიანის ცხოვრებაში. მაგრამ ყველა მათგანი არ იყო მიღებული, როგორც ადამიანის მიერ დადგენილი, არამედ ეს იყო ზეციური რიგიდობა, აი ამიტომაც ეძლეოდა ეტიკეტს ასეთი მნიშვნელობა. ჩინელები ძალიან თავშეკავებული არიან გრძნობების გამოხატვის მხრივ - ეს არის რეზულტატი კონფუციანური სისტემის ღირებულებების მოქმედების, ყველაფერი რაც დაკავშირებულია ემოციებთან, განცდებთან, ინტერესებისაკენ გადახრასთან გადაიწეოდა უკანა ფლანგზე ვალდებულების კატეგორიასთან მიმართებაში. „კეთილშობილ ქმრად“ ითვლებოდა მხოლოდ ის ვინც შეითვისებდა ადამიანის სიყვარულს და ვალდებულებების შეგრძნებას. ვალდებულება საზოგადოების წინაშე მოითხოვდა დამორჩილებოდა მიღებულ ნორმებს, ვალი ოჯახის მიმართ მოითხოვდა დაევიწყებინა თავისი მოთხოვნილებები და გატაცებები. ამიტომ

ნებისმიერ სიტუაციაში ჩინელები უნდა მიყოლოდნენ ქვეყნის სტერეოტიპებს და ეკონტროლებიან თავიანთი გრძნობები. გარდა ამისა, ერთ-ერთი უმთავრესი საფუძველი სოციალური წესრიგისა იყო უფროსებისადმი მორჩილება. ნებისმიერი უფროსი -მამა, ძმა, ჩინოვნიკი, ბატონი არის ხელშეუხებელი ავტორიტეტი უმცროსისთვის, ქვეშემდომისთვის. ტყუილუბრალოდ არ გვახსენებდა კონფუცი, რომ სახელმწიფო არის დიდი ოჯახი და ოჯახი- პატარა სახელმწიფო. თანამედროვე ჩინური ტრადიცია საგრძნობლად განსხვავდება იმ რთული სისტემისგან, რომელიც არსებობდა ტრადიციულ საზოგადოებაში, კონფუციანური მორალი და რიტუალი გადავიდა წარსულში. ქალებმა მიიღეს თანასწორი უფლებები მამაკაცებთან ერთად, ამასთან, შენარჩუნდა ხაზგასმული დამოკიდებულება უფროსებისადმი, ცოდნა და სიყვარული ნაციონალური კულტურისადმი, ისტორიისადმი და ლიტერატურისადმი.

სახელები

ჩინეთში სხვა ევროპულ ქვეყნებთან განსხვავებით ადამიანის სახელში პირველ ადგილზეა გვარი, ხშირად ერთსიტყვითი (ვან ლი) და იშვიათად ორსიტყვითი (სიმა) მეორე ადგილზეა სახელი. დღესდღეობით თანამედროვე ჩინელები განსაკუთრებით

ჰონკონგში, ტაივანში იმატებენ ევროპულ სახელებს, ეს ხდება შერეული ქორწინებისას და ახალი რელიგიის მიღებისას. უნდა აღვნიშნოთ, რომ ჩინელი ქალები გათხოვებისას იტოვებენ საკუთარ გვარებს.

მიმართვის ფორმები

სახალხო მმართველობის დადგომის შემდეგ ჩინეთში გავრცელდა მიმართვის ფორმა „მეგობარო“. ასე მიმართავენ ერთმანეთს პარტიის წევრები, ხოლო საზოგადოებაში კვლავ გავრცელდა მიმართვის ფორმა „ბატონო“ ეს ოფიციალური მიმართვის ფორმა მიღებულია სახელმწიფოს პირველ პირებთანაც, ასევე საზოგადოებაში ფართოდ გამოიყენება ოფიციალური ზრდილობიანი მიმართვის ფორმა, რომელიც შედგება გვარისა და თანამდებობის დასახელებისგან.

მისალმება

საკვების მიღება ყოველთვის იყო მნიშვნელოვანი ელემენტი ჩინურ კულტურაში ამიტომ ჩინური მისალმება სიტყვა სიტყვით ითარგმნება ასე: „თქვენ უკვე მიირთვით ბრინჯი? პასუხია“ კი გმადლობთ! და თქვენ? „საინტერესოა რომ არსით ეს არის ინგლისური მისალმების ექვივალენტი.: „how are you? fine thanks“. ტრადიციული თავის დახრა ჩინეთში გვხვდება არც ისე ხშირად, ხანდახან ასე თავს უხრიან ასაკოვან ხალხს, ისიც ყველგან არა. უმეტესობა ჩინელებისა ხელს ართმევენ ერთმანეთს ევროპულად, მაგრამ უფრო თავშეკავებულად, ასევე, ჩვეულებრივი მისალმების ფორმაა მსუბუქი თავის დახრა. გადახვევნა და კოცნა შორეული ნაცნობებისათვის სრულიად დაუშვებელია.

საჩუქრები

საჩუქრები ჩინურ კულტურაში გავრცელებულია ფართოდ. უყვართ ჩუქებას და საჩუქრის მიღებას, გასათვალისწინებელია, რომ საჩუქარი უცხოელისგან აუცილებლად დამზადებული უნდა იყოს მჩუქებლის მშობლიურ ქვეყანაში. საქმიანი საჩუქრები უნდა იყოს არაძვირიანი, 10-15 \$. თუ თქვენ ასაჩუქრებთ ერთდროულად რამდენიმე ადამიანს შეეცადეთ, რომ ისინი იყოს თანაბარი ღირებულების. კიდევ მნიშვნელოვანი მომენტი აუცილებლად იქონიეთ ზედმეტი ორი ან სამი საჩუქარი, რომ მზად იყოთ ნებისმიერი მოულოდნელობისთვის. ევროპული ეტიკეტისგან განსხვავებით თუ საჩუქარი შეფუთულია მისი გახსნა მჩუქებლის წინაშე უზრდელობაა და კიდევ საჩუქარი უნდა გადასცეთ და მიიღოთ ორივე ხელით. ჩინეთში ბედნიერების მომტანი ფერებია- წითელი და ოქროსფერი, თეთრი და შავი ფერი სიმბოლიზირებულია. ასევე, ჩინელებს უყვართ რამდენიმე საჩუქრის ერთად გაცემა, ჩინელებისთვის საათის ჩუქება არ შეიძლება, რადგან სიტყვა საათი ჩინურად ჯღერს ასე „დაკრძალვაზე წასვლა“ ყვავილების ჩუქება მიღებულია საავადმყოფოში. მართალია ყველა ტრადიცია იცვლება დროსთან ერთად მაგრამ დღემდეა შემონახული ყვავილების გარკვეული რაოდენობის ჩუქება.

ჩინეთის დიპლომატიის ისტორიიდან

ჩინეთის დიპლომატია ყოველთვის ატარებდა ძალიან სპეციფიკურ და თავისებურ ხასიათს. იგი ისტორიულად სერიოზულ ცვლილებებს განიცდიდა იმ გარემოებების და ამოცანების შესაბამისად, რომელიც იდგა ქვეყნის წინაშე ამა თუ იმ ეტაპზე.

ჩინელი დიპლომატები ძალზედ წარმატებით იყენებდნენ საზღვარგარეთის ქვეყნების დიდ ინტერესს ჩინეთისადმი, როგორც "გასაღების ბაზრის" უდიდეს საშუალებას. დადებულ სავაჭრო ხელშეკრულებებს, კონტრაქტებს, ისინი განიხილავდნენ, როგორც მათ ქვეყნებს შორის ურთიერთობების ნორმალიზების, ასევე ორმხრივი პოლიტიკური ურთიერთობების გაფართოების საუკეთესო საშუალებას.

როდესაც ჩინეთს არ გააჩნდა ნორმალური დიპლომატიური ურთიერთობები დასავლეთის მთელ რიგ ქვეყნებთან, ისინი ოსტატურად იყენებდნენ სპორტული კავშირების დიპლომატიას (60-იანი წლების პინგ-პონგის დიპლომატიას), იმისათვის, რომ ეჩვენებინათ რომ კავშირები მაინც არსებობს, მათი გაფართოება კი შესაძლებელია. ასევე, წარმატებით იყენებდნენ სახალხო დიპლომატიის შესაძლებლობებს.

უკანასკნელ ათწლეულში ჩინეთის დიპლომატია აქტიურად იყენებს, როგორც გაეროს ტრიბუნას, ასევე უშიშროების საბჭოს სხდომებს (რომლის მუდმივი წევრიც თვითონ არის), ამასთან ერთად, ჩინეთის დიპლომატიისათვის დამახასიათებელია პოზიციის დამოუკიდებლობა, როგორც წესი ისინი არ ეყრდნობიან სხვა ქვეყნების პოზიციებს და ატარებენ თავის საკუთარ, დამოუკიდებელ ხაზს. ჩინეთი

არ ერიდება პრინციპულ საკითხებზე ვეტოს უფლების გამოყენებას, იმ შემთხვევაშიც კი თუ სახელმწიფოებთან მჭიდრო ურთიერთობა აქვს, მხარს უჭერენ სხვა რეზოლუციას.

ჩინური დელეგაციები, როგორც წესი, არგუმენტირებულად იცავენ თავიანთ პოზიციებს.

ჩინურ დიპლომატიაში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭებოდა წინასწარ გათვლებს სამხედრო და პოლიტიკური აქციების განხორციელებისათვის.

არსებითი წვლილი ჩინური დიპლომატიის საფუძვლების შექმნაში შეიტანა უძველესი ჩინეთის სამხედრო მოაზროვნემ სენ ცზიმ.

სტრატეგიები- სტრატეგიული გეგმები, რომლებიც ითვალისწინებდა მოწინააღმდეგის მიმართ რაიმე ემპაკობას და ხაფანგის დაგებას, ძირითადი იარაღი იყო ჩინეთის დიპლომატიის მთელი ისტორიის მანძილზე. ჩინელების სტრატეგიულ გეგმები, ხანგრძლივ დროზე იყო გათვლილი და პასუხობდა ქვეყნის ეროვნულ ინტერესებს.

თანამედროვე ჩინური დიპლომატია ჩამოყალიბდა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის შექმნამდე (1949) ბევრად უფრო ადრე.

საგარეო პოლიტიკური კურსის საფუძვლები შემუშავებული იქნა მაო ძედუნისა და ჯოუ ენლაის მიერ. მაო ძედუნი ტრადიციული დიპლომატიის მომხრე და მიმდევარი იყო, ამავე დროს, ჩინეთის დამოუკიდებელ საგარეო პოლიტიკას რეალისტურ ხასიათს ანიჭებდა.

დიპლომატიური სამსახურის ქვეშარიტი დამაარსებელი იყო ჯოუ ენლაი. იგი პრემიერობის დროს, შეთავსებით ახალი ჩინეთის საგარეო საქმეთა მინისტრიც იყო. ჯოუ ენლაი სისტემატიურად მოგზაურობდა და „... ღია დიპლომატიის“ მომხრე იყო. მთავარი პრინციპი იყო მიეღწიათ საერთო შეთანხმებისათვის მიუხედავად განსხვავებული

აზრებისა.

ჩინეთის დიპლომატიამ მეოცე საუკუნის მეორე ნახევარში მნიშვნელოვანი ცვლილებები განიცადა. ჩამორჩენილი ქვეყნიდან ჩინეთი ბირთულ სახელმწიფოდ გადაიქცა მილიარდ ნახევარი მოსახლეობით, სწრაფად განვითარებადი ეკონომიკით. საბჭოთა ელჩი პეკინში, ცნობილი დიპლომატი ო. ტროიანოვსკი ასე ახასიათებდა ჩინეთის ხელმძღვანელობას: "ჩემი პირადი გამოცდილების საფუძველზე ვთვლი რომ, ჩინეთის უმაღლესი დონის ხელმძღვანელები პროფესიონალიზმის თვალსაზრისით ძალზედ მაღალ დონეზე არიან, ვიდრე ნებისმიერი სხვა ქვეყნის." ასეთივე მაღალი აზრი ჰქონდა ჩინელების შესახებ ცნობილ ამერიკელ დიპლომატს ჯონ კენანს, რომელიც მემუარებში წერდა, რომ ინდივიდუალურობით „ჩინელები მსოფლიოს ხალხებს შორის ყველაზე ჭკვიანები არიან“.

თანამედროვე ჩინეთის დიპლომატია

ჩინეთის დიპლომატია სამართლიანად ამყარებს თავისი მდიდარი ისტორიული ტრადიციებით, რომლებიც არა ერთ ათასწლეულს ითვლის. დიპლომატიური ხელოვნება ჩინეთში ბევრად უფრო ადრე წარმოიშვა, ვიდრე ევროპის ქვეყნებში (აქ არ იგულისხმება ძველი რომის, საბერძნეთის და სხვა ქვეყნების დიპლომატია). ჩინეთის ისტორიულ პერსონაჟებს შორის დიპლომატებს ტრადიციულად არა ნაკლები საპატიო ადგილი ეკავათ, ვიდრე მხედართმთავრებს, ან ჩინეთის უძველესი კულტურის მოღვაწეებს და მოაზროვნეებს. პოლიტიკური ამროვნების ისტორიაში დიპლომატია განიხილებოდა, როგორც საზოგადოების პოლიტიკური კულტურის ნაწილი. როგორც სახელმწიფოს ინტერესების დაცვის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი იარაღი. ჩინეთის დიპლომატიის ერთ-ერთი მოსაზრება "უძველესი ტრადიციების გამოყენება თანამედროვეობისათვის" შემთხვევით არ გაჩენილა. თუ "ნაციონალიზმი", ევროპაში, გამომდინარეობს სახელმწიფოების საკუთარი ნაციონალური კულტურის უნიკალურობისა და ფასეულობებისაგან, ჩინეთის "ნაციონალიზმი" დაფუძნებულია კულტურულ უპირატესობასა და ჩინეთის ტრადიციული ფასეულობების უნივერსალურ გამოყენებაზე. ჩინეთის ერის, კულტურის, ცივილიზაციის უპირატესობის იდეა, სხვა ერებსა და კულტურებთან მიმართებაში შეადგენდა ჩინეთის იმპერიების საგარეო პოლიტიკის ჩინურ ცენტრისტული დოგმების საფუძველს. ტრადიციული ჩინური დიპლომატიის იდეურ-თეორიული საფუძვლების ჩამოყალიბების პერიოდი

განეკუთვნება უძველეს ჩვ.წ მე-8, მე-3 საუკუნეებს.

2500 წლის წინათ ერთიანი იმპერიის შექმნის შედეგად ჩინური ცენტრიზმი იქცა საგარეო პოლიტიკური დოქტრინების იდეოლოგიურ ფუნდამენტად.

სწორედ, ჩვ.წ მე-5, მე-3 საუკუნეებში იქმნება და მუშავდება საგარეო პოლიტიკური დოქტრინები, სახელმწიფოებს შორის კონტრაქტების მეთოდები. ჩინეთის დღევანდელი საგარეო პოლიტიკური მდგომარეობა მისი დახვეწილი და ქკვიანური დიპლომატიის დამსახურებით მეტად დინამიური და

მოლაპარაკებების წარმართვის ჩინური სტილი

მოლაპარაკებების წარმართვის ჩინურ სტილში თავმოყრილია ბუნებრიობის, აუქარებლობის, საჭირო პირობების მომნიშვნის უსაზღვრო მოთმინებით ლოდინის მზადყოფნის იდეალები. ამ სტილს განსაზღვრავს რიტუალი და იერარქია მოლაპარაკების პროცესის ყველა დონეზე, რაც მჭიდროდაა დაკავშირებული ჩინელების ნიჭთან მსხვერპლად შესწირონ მოლაპარაკებებზე წუთიერი გამორჩენა უფრო მნიშვნელოვანი ხანგრძლივი პოლიტიკური ინტერესების სასარგებლოდ.

ბევრი თანამედროვე მკვლევარი აღნიშნავს ჩინური ეროვნული სტილის სტრატაგეზრობას საერთაშორისო მოლაპარაკებებზე, რაც მიმართულია ხანგრძლივი

მიზნების უზრუნველყოფაზე და საგარეო პოლიტიკის პრიორიტეტული ამოცანების გადანყვებაზე. ცნობილი რუსი სინოლოგი ა.ა. სვეშნიკოვი აღნიშნავს: „ჩინური სტრატაგეზური ამროვნების საქადრაკო სტილი, რომელიც გათვლას აკეთებს მრავალი ათწლეულით და ასწლეულით ადრეც კი... კონტრასტშია დასავლეთის საგარეო პოლიტიკური მიდგომების პრაქტიკულ კონიუნქტურასთან“. მართლაც, ჩინური სტრატაგეზური დიპლომატიის ძლიერი მხარეებია მისი მიზანდასახულობა, აქტიურობა, გეგმიურობა, მოქმედებების სისწორე. ჩინური მხარე მოლაპარაკებებზე თავიდანვე მიისწრაფვის დაჰყოს მოლაპარაკების პროცესის ცალკეული ეტაპები: პოზიციების თავდაპირველი დაზუსტება, მათი განხილვა, შეთანხმების მიღება, დოკუმენტების ხელმოწერის დასკვნითი ეტაპი. საწყის ეტაპზე ისინი დიდ ყურადღებას უთმობენ მოლაპარაკებებში თავისი პარტნიორების გარეგნულ სახეს, ქცევის მანერას, რის საფუძველზეც ცდილობენ განსაზღვრონ მათი ფორმალური და არაფორმალური სტატუსი, დელეგაციის ყველა წევრის გავლენას, და შემდგომში აკეთებენ მკაფიო ორიენტაციას უფრო მაღალი, როგორც ოფიციალური, ასევე არაოფიციალური, სტატუსის მქონე მონაწილეებზე. მოლაპარაკების პროცესში ჩინელების საერთო სტრატეგია კი დაფუძნებულია პარადოქსულ პოსტულატზე „მართვა მოქმედების გარეშე“, რომელსაც ჩინელები მიაწერენ თვით კონფუცის, რომელმაც თქვა: „მმართველი შუი მართავდა მოქმედების გარეშე. როგორ აკეთებდა ის ამას? ის არაფერს არ აკეთებდა, გარდა იმისა, რომ იჭდა პირით სამხრეთისაკენ“. მოლაპარაკებებზე ასეთი პოზიცია გამოიხატება იმაში, რომ ჩინური მხარე ჩვეულებრივ ელოდება, რომ პარტნიორებმა

პირველებმა „გახსნან კარტები“, პირველებმა გამოთქვან თავისი აზრი, პირველებმა წამოყენონ წინადადებები და ა.შ. ესე იგი, ჩინური პოსტულატი „მართვა მოქმედების გარეშე“ აღნიშნავს სწრაფვას მიაღწიონ მაქსიმალურ შედეგს მინიმალური დანახარჯებით. როგორც წესი, ჩინელები მიდიან დათმობაზე მოლაპარაკების დასასრულს, მას შემდეგ, რაც შეაფასებენ პარტნიორის შესაძლებლობებსა და ნაკლს. არაიშვიათად მათი დათმობის წინადადებები ჩნდება, როცა უკვე გეგმვენ, რომ მოლაპარაკებები საბოლოოდ შევიდა ჩიხში და შეთანხმების მიღწევა შეუძლებელია. ამასთან, ასაბუთებენ რა თავის პოზიციას, ჩინელები მარჯვედ იყენებენ მოლაპარაკების დროს პარტნიორების მიერ დაშვებულ ყველა შეცდომას. ცნობილმა ჩინელმა ფილოსოფოსმა, ფენ იულანმა, ზუსტად დაახასიათა ჩინური მოქნილი პოლიტიკა პოლიტიკურ მოლაპარაკებებზე: „მარჯვენა ფრთის წარმომადგენლები მხარს უჭერენ ჩემს მისწრაფებას შევინარჩუნოთ ძველი სამეფოს ერთიანობა და ინდივიდუალურობა, და აკრიტიკებენ ჩემს ძალისხმევას, რომელიც ხელს უწყობს მოდერნიზაციის განხორციელებას; მარცხენა ფრთის წარმომადგენლები მიესალმებიან ჩემს სწრაფვას დავებმარო მოდერნიზაციას და მაკრიტიკებენ მე ჩემი ძალისხმევისთვის, რომ შევინარჩუნოთ ძველი სამეფოს ინდივიდუალობა და ერთიანობა. მე ვიგებ მათ დასკვნებს, ვიღებ მათ ქებასა და კიცხვას. ქება და კიცხვა ერთმანეთს აბათილებენ, მე ვაგრძელებ წინსვლას ჩემი მსჯელობების შესაბამისად“. ჩინელები არასდროს არ იღებენ გადანაცვტილებებს მოსალოდნელი შეთანხმებების, შედეგებისა და ყველა ასპექტის

დეტალურად შესწავლის გარეშე. მათი დელეგაცია ჩვეულებრივ ძალიან მრავალრიცხოვანია, რამდენადაც თავის შემადგენლობაში ყავთ დიდი რაოდენობა მოლაპარაკებების დღის წესრიგის ყველა საკითხის ექსპერტებისა. უფრო მნიშვნელოვანი გადანაცვტილებები მიიღება კოლეგიალურად, ყველა დონეზე მრავალრიცხოვანი შეთანხმებებით. ამავე დროს, აუცილებლად დაცულია უფროს-უმცროსობის კულტი და იერარქია. ცენტრის მხრიდან მიღწეული შეთანხმებების დამტკიცება აუცილებელია, რაც ითვალისწინებს მოლაპარაკებებში მონაწილე ჩინელებს შორის მაღალკვალიფიციური სპეციალისტების ყოფნას, რომლებსაც შეუძლიათ ადგილზე გადანაცვტიონ რთული საკითხები, ასევე კარგი თარგმანის ყოფნა, რომელმაც იცის სპეციფიკური ჩინური ტერმინოლოგია. ჩინელებთან მოლაპარაკება საკმაოდ დიდხანს გრძელდება(რამდენიმე დღიდან - რამდენიმე თვემდე.) რადგან ისინი საქმის ყველა ასპექტის დეტალურად შესწავლის გარეშე გადანაცვტილებას არ იღებენ. ცნობილი ინგლისელი ჩინეთმცოდნე ჯ. მაკგოვენი აღნიშნავდა, რომ ჩინეთში არ არის არცერთი ადამიანი, რომელიც არ გრძნობდეს ასე თუ ისე პასუხისმგებლობას სხვის გამო. ამ მიმართებით ჩინელი ხალხი შეიძლება შევადაროთ ძალიან რთულ საათის მექანიზმს, სადაც ცალკეული ნაწილების კბილანები უზუსტესად არის შემჯდარი ერთმანეთში. ეს პრინციპი მოქმედებს პოლიტიკური მოლაპარაკებების დროსაც: ჩინელები ყურადღებით აკვირდებიან არა მარტო თავის პარტნიორებს, არამედ ერთმანეთსაც. როცა ჩინელები ლაპარაკობენ

ბრძენი პოლიტიკოსების მოქმედებებზე მოლაპარაკების დროს, მათ უყვართ კონფუციის ციტირება, რომელმაც თქვა: „ბრძენის მოქმედება შეიძლება დავახასიათოთ ერთი სიტყვით. ეს სიტყვაა - ორმხრივობა“. პარტნიორების დელეგაციაში ჩინელები, ჩვეულებრივ, ცდილობენ იპოვონ ისეთები, ვინც გამოხატავს მათი მხარის სიმპატიას, და ამ ადამიანების საშუალებით ცდილობენ იქონიონ თავისი გავლენა მოწინააღმდეგე მხარის პოზიციაზე. მათთვის დიდი მნიშვნელობა აქვს ეგრეთწოდებული „მეგობრობის სულის“ განვითარებას, ასევე პარტნიორებთან არაფორმალური ურთიერთობების დამყარებას. ამასთან, ისინი იჩენენ სტუმართმოყვარეობას, გულთბიანობას, გულწრფელ ინტერესს, არცთუ იშვიათად პირად ინტერესს. ჩინელები საერთოდ ძალიან სტუმართმოყვარეები არიან: სადილზე მათ შეიძლება შემოგთავაზონ ოცამდე კერძი და, რომ არ გაანაწყენოთ მასპინძლები, აუცილებელია თითოეული კერძის ცოტათი მაინც გასინჯვა. ჩინეთის დელეგაციისთვის საჩუქრების გაკეთებისას უნდა გვახსოვდეს, რომ სუვენირი უნდა მივუძღვნათ არა ცალკეულ თანამშრომელს, არამედ მთლიან დელეგაციას. ერთი სიტყვით, ჩინელებთან საქმის დაქერა მოლაპარაკებებზე არც ისე მარტივია: მათმა ძველმა კულტურამ გამოიმუშავა მოლაპარაკებების რთული სტრატეგიები გარე სამყაროსთან, რაც ქადრაკის თამაშს გვაგონებს.

სიჩუანის პროვინცია

სიჩუანის პროვინცია მდებარეობს ჩინეთის დასავლეთ ნაწილში. მისი ტერიტორია შეიცავს რამდენიმე სახის ლანდშაფტს: ხედუანშანის მთებს, ცინბას მთიანი რაიონები, ცინხაის-ტიბეტური მთიანეთი, იუნგლის მთიანეთი. პროვინციის მიწები მნიშვნელოვნად დახრილია დასავლეთიდან აღმოსავლეთით. სიჩუანის ყველაზე მაღალ წერტილად ითვლება გუნშანის მწვერვალი, რომლის სიმაღლე 7550 მეტრია. ამგვარად პროვინციის რელიეფი მრავალფეროვანია. ლუნმენშანის მთები ყოფენ სიჩუანის ტერიტორიას ორ ნაწილად. პროვინციის დასავლეთით მდებარეობენ ჩუანსინანის დიდებული მთები და მთიანეთები, ხოლო აღმოსავლეთით ცნობილი სიჩუანის ღრმული.

გეოგრაფიული მხრიდან პროვინცია მდებარეობს სუბტროპიკულ სარტყელში. ამ ფაქტიდან გამომდინარე და იქიდან, რომ რეგიონის რელიეფი ძალიან არაერთფეროვანია, შეგვიძლია გავაკეთოთ დასკვნა, რომ კლიმატი ამ რეგიონში არაერთფეროვანი იქნება. თუ სიჩუანის აღმოსავლეთით კლიმატი მიახლოებით ნესტიანი სუბტროპიკულია, დასავლეთ მთიანეთში უფრო ცივა, ასევე პროვინციის ჩრდილოეთ ნაწილში, სადაც კლიმატი უახლოვდება ტუნდრის ზონის კლიმატს. რეგიონის კლიმატური პირობების ასეთი მრავალფეროვნება საკმაოდ საინტერესო გავლენას ახდენს არა მარტო რეგიონის სასოფლო-სამეურნეო განვითარებაზე, არამედ რეგიონის ეკონომიკის განვითარებაზე ჯამში.

პროვინცია, უკვე დიდი ხანია წარმოადგენს ჩინეთის ერთ-ერთ ყველაზე განვითარებულ

მწარმოებლურ რეგიონს. დიდად განვითარებულია მეტალურგია, მანქანათმშენებლობა, აეროკოსმონავტიკა და სხვა. სამხედრო-თავდაცვითი მრეწველობის და მეცნიერულ-ტექნოლოგიური ასპექტებით პროვინციის პოტენციალს შეიძლება ვუწოდოთ სტრატეგიული ჩინეთისათვის.

ზოგიერთი ისტორიკოსი მიიჩნევს, რომ ცნობილი ჩინური ჩაის ტრადიციები სათავეს იღებს სწორედ ამ ძველი პროვინციიდან. ისევე, როგორც შუს კულტურა, რომელიც არსებობდა პროვინციის ტერიტორიაზე ძველი დროიდან, ბას კულტურამ არანაკლები გავლენა იქონია სიჩუანზე, არამედ ჩინეთის მთელ სამხრეთ-აღმოსავლეთზე. ჩვენი დროის ტურისტებს რეგიონში იზიდავს ადგილობრივი ტრადიციული ნაკეთობები, ხალხური ტრადიციები და უჩვეულო სოფლები, რომლებმაც წარსულის სული შეინარჩუნეს.

ამ პროვინციიდან იყო მთელ მსოფლიოში ცნობილი პიროვნება დენ სიაოპინი, რომელიც დაიბადა ამ მხარეში გასული საუკუნის დასაწყისში. მიწათმფლობელის ოჯახში. სწორედ სიჩუანში გაიზარდა ჩინეთის რესპუბლიკის კომუნისტური მოძრაობის ერთ-ერთი ლიდერი.

პროვინციის ღირშესანიშნაობებს შორის ცალკე უნდა ავლენიშნოთ ქალაქი ცინჩენშანი, ასევე, დუცზიანიანის ძველი პროტექნიკური ნაგებობა. სხვა მნიშვნელოვანი ისტორიული ძეგლებიდან, რომლებსაც უამრავი ტურისტი სტუმრობს არის (თივის ქოხი-დუ ფუ), მთავარსარდალი ჩუგე ლიანის სამარხი, სამი ულამაზესი ხეობა მდინარე იანძის ნაპირზე, ტერაკოტისაგან გაკეთებული მეომრების და ცხენების ქანდაკებების მუზეუმი და ლეიშანის დიდი ბუდა, რომელიც მდებარეობს ემეიშანის მთაზე.

სიჩუანის პროვინცია ცნობილია მთელ სამყაროზე, თავისი ცხარე კერძებით, რომლებშიც ბევრი

- სული სახელწოდება-პროვინცია სიჩუანი;
- დედაქალაქი-ჩენდუ;
- დიდი ქალაქები-ჩენდუ, იანი;
- მოსახლეობა-90 მილიონი;
- ფართობი-485 ათასი კვადრატული კილომეტრი.

ჩენდუ-სუბმმართველობის მნიშვნელობის ქალაქია ჩინეთის სამხრეთ-დასავლეთში, პროვინცია სიჩუანის ადმინისტრაციული ცენტრი. მოსახლეობა-14,0 მილიონი ადამიანი მეხუთე მოსახლეობის რაოდენობით ჩინეთში. ქალაქის ემბლემაა უძველესი ოქროს დისკი (ოქროს მზის ჩიქის). ნაპოვნია 2001 წელს გათხრების დროს.

შანხაი

შანხაი (ჩინ.: 上海, Shànghǎi) მდებარეობს მდინარე იანძზე და ჩინეთის უდიდესი ქალაქია. შანხაი ქვეყნის უნიშვნელოვანესი კულტურული, კომერციული, ფინანსური, ინდუსტრიული და საკომუნიკაციო ცენტრია. ადმინისტრაციულად შანხაი ჩინეთის ერთ-ერთი მუნიციპალიტეტია, რომელსაც პროვინციის დონის სტატუსი აქვს. შანხაიში მდებარეობს ასევე მსოფლიოს ყველაზე დატვირთული საზღვაო პორტი სინგაპურისა და როტერდამის შემდეგ. თავდაპირველად ერთი მიყრუებული მეთევზეთა სოფელი, შანხაი ჩინეთის უმნიშვნელოვანესი ქალაქი გახდა მე-20 საუკუნის დასაწყისში. ეს იყო რესპუბლიკის პოპულარული კულტურის, ინტელექტუალური გაცვლისა და პოლიტიკური ინტრიგების ცენტრი. 1949 წელს კომუნისტების მოსვლის შემდეგ ქალაქის ცხოვრების რიტმი შენელდა ცენტრალური მთავრობის მიერ შემოღებული მძიმე გადასახადებისა და ბურჟუაზიული ელემენტების დევნის გამო. 1992 წელს მთავრობის მიერ საბაზრო-ეკონომიკური განვითარების კურსის აღმის შემდეგ შანხაი მყისვე ჰკრეფს სიჩქარეს და მალევე უსწრებს შენეუნსა და გუანჯოუს და ჩინეთის ეკონომიკური ზრდის ფორპოსტი

ჩინეთის ქალაქები

ხდება. 21-ე საუკუნის დასაწყისში შანხაის მთავარი მიზანი მისი მსოფლიო კლასის ქალაქის სტატუსის დაბრუნება და მის მოქალაქეთათვის კომფორტული საცხოვრებელი პირობების შექმნაა.

სახელწოდების შესახებ

ორი იეროგლიფი ქალაქის სახელწოდებაში (მარცხნივ) ნიშნავს "ზღვა-ზე". ადგილობრივად ის წარმოითქმის როგორც ზონ-ჰე ქალაქის სახელწოდების ყველაზე ადრეული წყარო სონის დინასტიიდან მოდის (მე-11 საუკუნე), რომელიც მდინარის პირას მდებარე სავაჭრო ქალაქს ერქვა. სახელის მნიშვნელობა დღემდე ისტორიკოსთა შორის კამათის საგანია, თუმცა ზოგიერთ წყაროზე დაყრდნობით ის უნდა ნიშნავდეს "ზღვის ზემო მისაღწევს" (海之上洋). თუმცა მანდარინის ენაზე ის უნდა ნიშნავდეს "ზღვაზე გასვლას", რაც უფრო მისაღებია ქალაქის საზღვაო პორტის მდებარეობისთვის. ქალაქს მრავალი მეტსახელი ჰქონია წარსულში, მათ შორის "აღმოსავლეთის პარიზი", "აღმოსავლეთის დედოფალი", "აღმოსავლეთის მარგალიტი", და "აზიის ბოზი" კი (ეს უკანასკნელი 1920-30-იანი წლების კორუფციის, ნარკოტიკებისა და პროსტიტუციის მოზღვავების შედეგი იყო).

ისტორია

ქალაქის ფორმირებამდე შანხაის სონიანის პროვინციის (松江縣) ნაწილი იყო, სუჟუს პრეფექტურის (蘇州府) დაქვემდებარებაში. სონგის დინასტიის (960-1279) პერიოდში შანხაი თანდათან უფრო საქმიანი სავაჭრო პორტი ხდება და მის პოლიტიკურ იურისტიქიას აჭარბებს.

ქალაქის კედელი ჩვ.წ 1553 წელს აშენდა, რაც დღეს ქალაქის დაფუძნების თარიღად მიიჩნევა. თუმცა მე-19 საუკუნემდე შანხაი, ჩინეთის სხვა მნიშვნელოვანი ქალაქებისგან განსხვავებით, რაიმე განსაკუთრებულ როლს არ ასრულებდა და ამგვარად აქ ჩინეთის ძველი კულტურის რაიმე განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი არქიტექტურული ძეგლი არ არსებობს.

შანხაის როლი რადიკალურად შეიცვალა მე-19 საუკუნეში, როცა მისმა სტრატეგიულმა მდებარეობამ ინაცხის მდინარეზე ის დასავლეთთან ვაჭრობისთვის იდეალური ადგილი გახდა. ადრეული მე-19 საუკუნის პირველი ოპიუმის ომის დროს ბრიტანეთის ჯარებს შანხაიმცირე ხნით ოკუპირებული ჰყავდათ. ომი 1842 წელს დასრულდა ნანკინის ზავით, რის შედეგადაც ზავის ქვეშ მოქცეული პორტები, შანხაის ჩათვლით, საერთაშორისო ვაჭრობისთვის თავისუფალი გახდა.

ჰონგ-კონგი

ჰონგ-კონგი ოფიციალურად ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ჰონგ-კონგის სპეციალური ადმინისტრაციული რეგიონი—მდებარეობს ჩინეთის სამხრეთ სანაპიროზე და მოქცეულია მარგალიტის მდინარის დელტასა და სამხრეთ ჩინეთის ზღვას შორის. ჰონგ-კონგი ცნობილია თავისი ვრცელი ჰორიზონტითა და ბუნებრივი ღრმა ნავსადგურით. მისი ტერიტორიის ფართობი 1104 კმ -ია, ხოლო მოსახლეობა 7 მილიონ კაცზე მეტი. ამ მაჩვენებლით ჰონგ-კონგი მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე მჭიდროდ დასახლებული ტერიტორიაა. ჰონგ-კონგის მოსახლეობის 93.6% ეთნიკური ჩინელია და მხოლოდ 6.4%-ია სხვა ეროვნების წარმომადგენელი.

ჰონგ-კონგის კანტონურად მოლაპარაკე უმრავლესობა მეზობელი კანტონის (ამჟამად გუანდუნი) პროვინციდანაა, რომელიც ომსა და ჩინეთის კომუნისტურ რეჟიმს გამოექცა 1930-1960 წლებში. ჰონგ-კონგი ბრიტანეთის იმპერიის კოლონია პირველი ოპიუმის ომის (1839-42) შემდეგ გახდა. კუნძული ჰონგ-კონგიგაერთიანებული სამეფოსათვის განუსაზღვრელი ვადით გადაცემული პირველი ტერიტორია იყო, შემდეგ 1860 წელს კოულუნის ნახევარკუნძული გადაეცა, ბოლოს კი 1898 წელს იჯარით ახალი ტერიტორიები მიიღო. წყნაროკეანური ომის დროს (1941-45) ოკუპირებული იყო იაპონიის მიერ, რომლის შემდეგაც ბრიტანეთმა კვლავ დაიბრუნა მასზე კონტროლი 1997 წლამდე, ტერიტორიის ჩინეთისთვის გადაცემის მომენტამდე. კოლონიალიზმის პერიოდმა მნიშვნელოვანი გავლენა იქონია დღევანდელი ჰონგ-კონგის კულტურაზე, რომელსაც ხშირად ახასიათებენ, როგორც „აღმოსავლეთისა და დასავლეთის შეხვედრას“ და განათლების სისტემაზე, რომელიც ინგლისის სისტემას მისდევდა 2009 წლის რეფორმების განხორციელებამდე. 1997 წლის 1 ივლისს, ჰონგ-კონგი ჩინეთის პირველი სპეციალური ადმინისტრაციული რეგიონი გახდა, „ერთი ქვეყანა, ორი სისტემის“ პრინციპით (აღნიშნული სტატუსი მაკაომ 1999 წლის დეკემბერში მიიღო). მას კონტინენტური ჩინეთისაგან განსხვავებული პოლიტიკური სისტემა აქვს. ჰონგ-კონგის იურიდიული დამოუკიდებლობა ანგლო-ამერიკული სამართლის ჩარჩოებში ფუნქციონირებს. ჰონგ-კონგის მთავარი კანონი (მისი საკონსტიტუციო დოკუმენტი) არეგულირებს მის პოლიტიკურ სისტემას და საგარეო ურთიერთობებისა და სამხედრო თავდაცვის გარდა ყველა საკითხში ითვალისწინებს

ჰონგ-კონგის ავტონომიურობის მაღალ ხარისხს. ჰონგ-კონგი გლობალური ქალაქია. ის ერთ-ერთი ალფა+ ქალაქია. ჰონგ-კონგი წარმოადგენს მსოფლიოში მესამე წამყვან საერთაშორისო ფინანსურ ცენტრს ლონდონისა და ნიუ-იორკის შემდეგ. ჰონგ-კონგს აქვს წამყვანი კაპიტალისტური პოსტ-ინდუსტრიული ეკონომიკა, რომელიც დაბალი გადასახადებითა და თავისუფალი ვაჭრობით ხასიათდება, ხოლო ვალუტა, ჰონგ-კონგური დოლარი მსოფლიოს რვა ყველაზე გამოყენებად ვალუტას შორისაა. ტერიტორიის უკმარისობამ მაღალ შენობებზე მოთხოვნა გაზარდა, რამაც იგი მსოფლიოში ყველაზე ვერტიკალურ ქალაქად აქცია. ჰონგ-კონგს ერთ სულ მოსახლეზე მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე მაღალი შემოსავალი აქვს, მაგრამ ამავე დროს განვითარებული ეკონომიკის ქვეყნებს შორის ყველაზე მაღალი შემოსავლების უთანასწორობა. ტერიტორიის სიმცირემ, აგრეთვე ხელი შეუწყო საზოგადოებრივი ტრანსპორტის მაღალგანვითარებული სისტემის შექმნას, რომლითაც მოსახლეობის 90% სარგებლობს და ეს მაჩვენებელი ყველაზე მაღალია მსოფლიოში. ჰონგ-კონგს სხვადასხვა ასპექტში მრავალი მაღალი საერთაშორისო რეიტინგი გააჩნია, მათ შორისაა მისი თავისუფალი ეკონომიკა, ფინანსური და ეკონომიკური ონკურენტუნარიანობა, ცხოვრების დონე, კორუფციის აღქმა, ადამიანური პოტენციალის განვითარების ინდექსი სადაც უმაღლესი ადგილები უკავია. გაეროსა და ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის მონაცემებით, 2012 წელს ჰონგ-კონგში სიცოხლის ხანგრძლივობის ყველაზე მაღალი მაჩვენებელი დაფიქსირდა მსოფლიოში. თუმცა მიუხედავად ამისა ჰაერის დაბინძურება და სმოგი

მანც სერიოზულ პრობლემას წარმოადგენს სახელწოდება „ჰონგ-კონგი“ წარმოადგენს კანტონურზე ან ჰაკაზე არსებული სახელის ფონეტიკურად მიახლოებულ ვარიანტს, რაც თარგმანში „სურნელვან ნავსადგურს“ ნიშნავს. 1842 წლამდე ამ სახელით მოიხსენიებოდა პატარა უბე (ამჟამად აბერდინის ნავსადგური ან ჰოენგ1გონგ2ზაი2 „პატარა ჰონგ-კონგი“) კუნძულ აბერდინსა და კუნძულ ჰონგ-კონგის სამხრეთ ნაწილს შორის, რომელიც ბრიტანელი მეზღვაურებისა და ადგილობრივი მეთევზეების შეხვედრის პირველი შეხების წერტილი იყო.

გეოგრაფია და კლიმატი

ჰონგ-კონგი მდებარეობს ჩინეთის სამხრეთ სანაპიროზე, მარგალიტის მდინარის დელტის საპირისპირო მხარეს, მაკაოდან 60 კილომეტრით აღმოსავლეთით. აღმოსავლეთიდან, სამხრეთიდან და დასავლეთიდან გარშემორტყმულია სამხრეთ ჩინეთის ზღვით, ხოლო ჩრდილოეთიდან მდინარე შენჟენით გამოყოფილია გუანდუნის პროვინციის ქალაქ შენჟენისაგან. 1104 კმ ტერიტორია მოიცავს, კუნძულ ჰონგ-კონგს, კოულუნის ნახევარკუნძულს, ახალ ტერიტორიებსა და 200-ზე მეტ მიმდებარე კუნძულს, რომელთა შორის უდუდესია კუნძული ლანტაუ. ტერიტორიის მთლიანი ფართობიდან 1054 კმ უკავია ხმელეთს, ხოლო 50 კმ წყალს. ჰონგ-კონგის ტერიტორიული წყლები 3 საზღვაო მილის (5.6 კმ) მანძილზე ვრცელდება. მსოფლიოში ტერიტორიის ფართობის სიდიდის მიხედვით ჰონგ-კონგი 179-ე ადგილზეა. ვინაიდან ჰონგ-კონგის რელიეფის უდიდესი ნაწილი გორაკ-ბორცვიანია და ციცაბოა, ამიტომ ხმელეთის

ტერიტორიის მხოლოდ 25% არის ათვისებული, ხოლო 40% პარკებსა და ნაკრძალებს უკავიათ. ურბანული განვითარების ძირითადი არეალები მდებარეობს კოულუნის ნახევარკუნძულზე, კუნძულ ჰონგ-კონგის ჩრდილოეთ ნაწილსა და ახალი ტერიტორიების დასახლებებში. ტერიტორიის უმაღლესი მწვერვალია ტაი-მო-შანი, რომელიც ზღვის დონიდან 957 მეტრზე მდებარეობს. ჰონგ-კონგს უსწორმასწორო სანაპირო ზოლის გამო უამრავი უბე, მდინარე და პლაჟი აქვს. 2011 წლის 18 სექტემბერს ჰონგ-კონგის ეროვნული გეოპარკი იუნესკომ თავისი გლობალური გეოპარკების ქსელში შეიტანა. ჰონგ-კონგის გეოპარკი რვა გეო-ზონისაგან შედგება, რომლებიც საი-კუნგის ვულკანური ქანების რეგიონსა და ჩრდილო-აღმოსავლეთ ახალი ტერიტორიების დანალექი ქანების რეგიონს მოიცავს.

პეკინი

პეკინი — ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის დედაქალაქი. პეკინი ჩინეთის ოთხი მუნიციპალიტეტიდან ერთ-ერთია, რაც პროვინციის ექვივალენტიურია ჩინეთის ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულ სტრუქტურაში. პეკინის მუნიციპალიტეტი ესაზღვრება ხეების პროვინციას ჩრდილოეთით, დასავლეთითა და სამხრეთით, და აღმოსავლეთის მცირე ნაწილით ტიანძინის მუნიციპალიტეტს. პეკინი ჩინეთის სიდიდით მეორე ქალაქია მოსახლეობის მიხედვით, შანხაის შემდეგ. ის მთავარი სატრანსპორტო კვანძია, უამრავი სარკინიგზო ხაზით, გზებითა და ავტოსტრადებით ყველა მიმართულებით. ის ასევე ჩინეთის საერთაშორისო საჰაერო რეისების მთავარი პუნქტია. პეკინი

ჩინეთის პოლიტიკური, საგანმანათლებლო და კულტურული ცენტრია, მაშინ როდესაც შანხაი და ჰონგ-კონგი მისი ეკონომიკური დასაყრდენია. პეკინი ერთ-ერთია ჩინეთის ოთხ უძველეს დედაქალაქთა შორის.

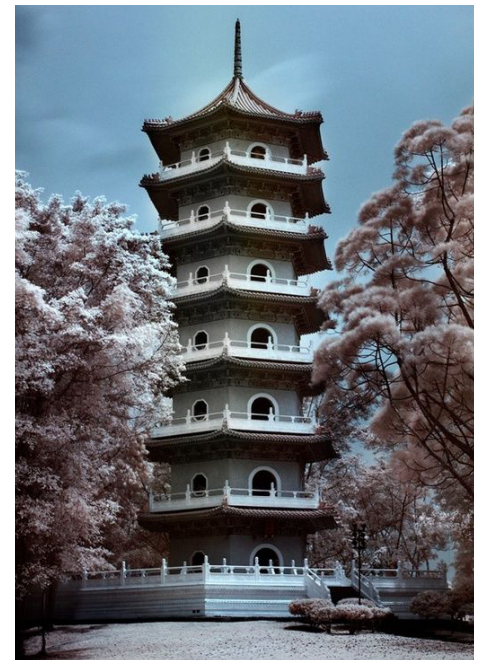
ლოიანი (ჩინეთის ქალაქი)

ლოიანი (ჩინ. 洛阳) — ქალაქი ჩინეთში, ხენანის პროვინციაში, მდინარე ლოხეს (ხუანხეს აუზი) ნაპირზე. 2010 წლის მონაცემებით მოსახლეობა შეადგენს 1 500 000 ადამიანს. გადმოცემით, ქალაქი დაარსდა ძვ. წ. 1108 წელს. თავდაპირველად ლოია ერქვა. იყო ჩინური დინასტიების: ჯოუს - ძვ. წ. 770-516 (ვანჩენის სახელწოდებით), გვიანდელი ხანის - ახ. წ. 25-220 (ამ დროს ლოიანში დაარსდა ჩინეთში პირველი უნივერსიტეტი), დასავლეთ ძინის - 265-316, ჩრდილოეთ ვეის - 386-534 (ლოიანი), გვიანდელი ტანის X ს., - დედაქალაქი, ხოლო შემდგომ პერიოდში - სამაზრო ქალაქი. ლოიანში შემორჩენილია მრავალი (უმთავრესად X ს.) ისტორიული და მხატვრული ძეგლი: ქალაქის გალავანი, სასახლეები, ტაძრები, იმპერატორთა მავზოლეუმები. აღმოჩენილია ნეოლითური კულტურების იანშაოსა და ლუნშანის ნამოსახლარები, ინის ეპოქის და ძვ. წ. IV-III სს ნამოსახლარები და კერამიკის გამოსაწვავი ლუმლები. დასავლეთ ჯოუს დროინდელი დაახლოებით 2 000 ორმო-სამარხი, ხანის ეპოქის ათასზე მეტი ქვის აკლდამა და სხვ

ლიძიანი

ლიძიანი (ჩინ. 麗江市) — ქალაქი ჩინეთში, იუნანის პროვინციის ჩრდილო-დასავლეთ ნაწილში. მისი ფართობი 21 219 კმ - ია, ხოლო მოსახლეობა 2005 წლის მონაცემებით 1 137 600 ადამიანი.[1] ქალაქი ამჟამად მნიშვნელოვანი სამრეწველო ცენტრია, მაგრამ მის ტერიტორიაზე მდებარეობს უძველესი ქალაქი დაიანი, რომელიც იუნესკოს მსოფლიო მემკვიდრეობის სიაშია შეტანილი. მისი ისტორია 800 წელზე მეტს ითვლის და ერთ დროს, ჩაის საცხენოსნო გზაზე მდებარე სავაჭრო კვანძს წარმოადგენდა. იგი ცნობილია თავის ფარვატერებით და ხიდებით. ლიძიანის ძველი ქალაქი ჩინეთის სხვა ძველი ქალაქებისგან მნიშვნელოვნად განსხვავდება არქიტექტურით, ისტორიით, კულტურითა და ტრადიციებით, იგი ნასის ხალხს ეკუთვნოდა.

国庆节

“国庆”一词，本指国家喜庆之事，最早见于西晋。西晋的文学家陆机在《五等诸侯论》一文中就曾有“国庆独飨其利，主忧莫与其害”的记载。我国封建时代、国家喜庆的大事，莫大过于帝王的登基、诞辰（清朝称皇帝的生日为万岁节）等。

因而我国古代把皇帝即位、诞辰称为“国庆”。

今天称国家建立的纪念日为国庆。

在我国，国庆节特指中华人民共和国正式成立的纪念日。

节日来历

1949年10月1日，是新中国成立的纪念日。这里应该说明一点，在许多人的印象中

国庆节宣传画(2张)

1949年的10月1日在北京天安门广场举行了有数十万军民参加的中华人民共和国开国大典。其实，人们头脑中的这一印象并不准确。因为，1949年10月1日在天安门广场举行的典礼是中华人民共和国中央人民政府成立盛典，而不是开国大典。实际上，中华人民共和国的“开国”，也就是说中华人民共和国的成立，早在当年10月1日之前一个星期就已经宣布过了。当时也不叫“开国大典”，而是称作“开国盛

典”。时间是1949年9月21日。这一天，中国人民政治协商会议筹备会主任毛泽东在政协他第一届会议上所致的开幕词中就已经宣告了新中国的诞生。

那么10月1日的国庆又是怎么回事呢？在中国人民政治协商会议第一届全国委员会第一次会议上，鲁迅的夫人许广平委员发言说：“马叙伦委员请假不能来，他托我来说，中华人民共和国的成立，应有国庆日，所以希望本会决定把10月1日定为国庆日。”毛泽东说“我们应作一提议，向政府建议，由政府决定。”

1949年12月2日[1]，中央人民政府通过《关于中华人民共和国国庆日的决议》，规定每年10月1日为国庆日，并以这一天作为宣告中华人民共和国成立的日子。

从1950年起，每年的10月1日成为了全国各族人民隆重欢庆的节日。

节日意义

国家象征

国庆纪念日是近代民族国家的一种特征，是伴随着近代民族国家的出现而出现的，并且变得尤为重要。它成为一个独立国家的标志，反映这个国家的国体和政体。

功能体现

国庆这种特殊纪念方式一旦成为新的、全民性的节日形式，便承载了反映这个国家、民族的凝聚力的功能。同时国庆日上的大规模庆典活动，也是政府动员与号召力的具体体现。

基本特征

显示力量、增强国民信心，体现凝聚力，发挥号召力，即为国庆庆典的三个基本特征。[2]

节日活动

假期安排

1999年起国庆节是中国大陆的“

黄金周”假期。国庆的法定休假时间为3天，再将前后两个周末调整为一起休假共计7天；中国大陆海外机构及企业则为3-7日；澳门特别行政区为2日，香港特别行政区为1日。

阅兵仪式

每逢五、十周年会有不同规模的庆典和阅兵，历史上影响较大且最具代表意义的

60周年大阅兵

是开国大典、建国5周年、10周年、35周年和50周年、60周年的六次大阅兵。

从1949年开国大典至今，共举行了十四次国庆阅兵。

1949年至1959年十年，共举行了11次国庆阅兵。

1960年9月，中共中央、国务院实行“厉行节约、勤俭建国”的方针，改革国庆典礼制度，实行“五年一小庆、十年一大庆，逢大庆举行阅兵”。

1964年国防部颁布的军队列条令中，第一次列出阅兵条款。随后，由于“文化大革命”及其他原因，连续24年没有举行国庆阅兵。

1984年，根据邓小平的提议，中共中央决定恢复阅兵，并于1984年国庆35周年时举行大型的国庆阅兵式。

1999年，中共中央决定举行建国50周年阅兵，于1999年10月1日在天安门广场举行了大型的阅兵式。

2009年国庆节举行建国60周年大阅兵。

开国大典

1949年10月1日，历史定格在天安门城楼。下午3时整，中央人民政府秘书长林伯渠宣布新中国成立大典开始。毛泽东主席操着浓重的湖南口音庄严宣布：“中华人民共和国中央人民政府今天成立了！”

军乐队随即奏响了庄严激越的国歌《义勇军进行曲》.....随着响彻云霄的国歌声，礼炮轰鸣，毛泽东庄严地按下升旗电钮，新中国第一面鲜艳的五星红旗在天安门城楼前的旗杆上冉冉升起.....升国旗鸣放礼炮之后，毛泽东宣读《中华人民共和国中央人民政府公告》，决定北平改为北京，作为中华人民共和国首都。面对30万群众汇成的欢腾海洋，面对凤凰涅槃的神州大地，毛泽东宣告：中华人民共和国中央人民政府“接受中国人民政治协商会议共同纲领为本政府的施政方针”.....

下午4时，秘书长林伯渠宣布阅兵式正式开始。身着崭新呢料军服的朱德总司令，走下天安门城楼，乘坐敞篷汽车，在阅兵总指挥聂荣臻的专车陪同下，检阅陆海空三军1.64万名受阅官兵，检阅后，朱德发布了《中国人民解放军总部命令》，他要求全军指战员迅速肃清国民党反动军队的残余，解放一切尚未解放的国土。随后，盛大的分列式和群众游行拉开了序幕。

聂荣臻率领海、陆、空三军受阅部队自东向西通过天安门广场，接受党和国家领导人的检阅。首先正步通过天安门广场的是第一次亮相的由155人组成的人民海军方队。这是一支年轻的部队。在共和国13次大阅兵的历史上，有12次是陆军走在最前列，唯开国阅兵是海军打头阵。海军方队率先走过天安门检阅台，擎着

摄于1949年10月1日[3]

“八一”军旗的李冠英成为开国大典阅兵的第一兵。其后是由8000余名指战员组成的多兵种步兵部队，包括冲锋枪营、轻机枪营、重机枪营、步兵团、通信营、战防枪营等40个方队，声势浩大地通过天安门。紧跟着步兵方阵的是由美式大卡车牵引的炮

兵师和摩托化步兵、装甲步兵及坦克组成的战车师。受阅部队的装备，大多数是在解放战争和抗日战争中从敌人手中缴获的，它们记载着人民军队的赫赫战功。在这一方阵中，还刻意安排了一些由骡马作牵引的炮车，以示炮兵部队由骡马拉炮发展壮大起来的。紧跟后面的是来自察哈尔草原的骑兵师部队。骑兵师由3个骑兵团组成，后面还有一个挽拽野炮的炮兵营，共有1920匹马，编成6个纵队，以6马并行的队列通过，并按马的颜色分别组成“红马连”、“白马连”、“黑马连”。这是天安门广场第一次通过骑兵。骑兵们跨着战马，握钢枪，举马刀，个个英姿英发。

当战车师的钢铁洪流隆隆开过广场时，刚刚组建的人民空军分别以双机、三机编队一批批接连飞临天安门上空，飞翔的战鹰发出一浪高过一浪的欢呼声。开国大典的受阅飞机到底有多少，这在相当长时间内都是一个谜，当时，我军空军部队共有9架P-51式歼击机、8架蚊式轰炸机，阅兵指挥部提供了一个巧妙的设想：9架P-51飞过之后，再绕一个圈，跟在蚊式轰炸机后面回到天安门上空。这样做，虽然飞行难度大大增加，但国威、军威却将因此而大大增加。果然，次日的外电在有关开国大典的报道中纷纷惊呼，中共空军以“野马”战斗机为主，一共出动了26架飞机。

戎马一生的朱德，在国庆当晚宴请飞行员时，举杯痛饮，兴奋地告诉下属：从今天起，我才是真正的三军总司令！

China and the United Kingdom

The relations between the People's Republic of China and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland developed in a healthy and steady manner and cooperation in various fields produced fruitful results.

The two sides maintained close high-level exchanges and enhanced political mutual trust. In June, President Hu Jintao met with Prime Minister David Cameron on the sidelines of the G20 Toronto Summit. Following the formation of the new government in the UK in May, NPC Chairman Wu Bangguo, Premier Wen Jiabao, Vice Premier Li Keqiang and Foreign Minister Yang Jiechi sent congratulatory messages to John Bercow, new Speaker of the House of Commons, Prime Minister David Cameron, Deputy Prime Minister Nick Clegg and Foreign Secretary William Hague respectively. On 12 May, one day after David Cameron became Prime Minister, Premier Wen Jiabao had a telephone conversation with him. In November, Prime Minister David Cameron headed the biggest ever British delegation to visit China. President Hu Jintao met and Premier Wen Jiabao held talks with Prime Minister David Cameron.

Vice Premier Li Keqiang met with Prime Minister David Cameron and attended with him the opening ceremony of the China-UK Business Summit. During the visit, Vice Premier Wang Qishan and Chancellor of the Exchequer George Osborne co-chaired the third China-UK Economic and Financial Dialogue in Beijing. In 2010, British Foreign Secretary David Miliband and William Hague paid visits to China and met with Premier Wen Jiabao. State Councillor Dai Bingguo held the China-UK strategic dialogue with them respectively. Leaders of the two countries ex-

changed views on the bilateral relations and major international and regional issues through correspondence on many occasions. In the wake of the earthquake in Yushu, Qinghai Province of China, Queen Elizabeth II, Prince Charles, Foreign Secretary David Miliband and William Hague, and the then Shadow Foreign Secretary of the Conservative Party, sent messages or issued statement of condolences respectively. Economic cooperation and trade between China and the UK restored its momentum of growth, with fruitful results in all fields. The UK is China's second biggest

investor and third biggest trading partner among all EU countries. The volume of trade and economic cooperation for 2010 exceeded the level before the 2008 financial crisis. China-UK Business Summit and the 9th Joint Economic and Trade Commission were held in succession. Prince Andrew, the UK Special Representative for International Trade and Investment, attended the activities of the UK national pavilion day during World Expo 2010 Shanghai. China-UK 400-strong youth exchange program drew to its successful conclusion. The meeting between ministers of education and the public health dialogue were held smoothly. General Ma Xiaotian, Deputy Chief of the General Staff of the People's Liberation Army, held strategic defence consultation in the UK. Air Chief Marshal Jock Stirrup, the Chief of the Defence Staff, and General Peter Wall, the Chief of the General Staff of the British Army, paid visits to China in succession. By the end of 2010, there were 43 sister city (province, shire, district) relationships between the two countries. China and the UK conducted close communication and stepped up coordination on international affairs. Foreign Minister Yang Jiechi met with British Foreign Secretary David Miliband and William Hague on four occasions in the year and had three conversations over the phone. They also had timely exchanges of views over major international and regional issues through correspondence. Foreign Minister Yang Jiechi attended the International Conference on Af-

ghanistan in London upon invitation. China and the UK held human rights dialogue, consultation on affairs in Africa, and maintained close communication and coordination on issues like non-proliferation, climate change, tackling the international financial crisis and the UN Millennium Development Goals.

Gut für China, Europa und die Welt

Der chinesische Staatspräsident spricht sich vor seinem Staatsbesuch in der F.A.Z. dafür aus, die Verbindung zwischen dem „Markt Chinas und der Technologie Deutschlands“ zu intensivieren. Das werde für „das Leben der einfachen Menschen viele Vorteile bringen“.

Ich freue mich sehr, dass ich im Frühling, zur Zeit der wiedererwachenden Natur, wieder nach Deutschland kommen kann. Ich habe Deutschland schon einmal besucht, vor fünf Jahren. Europa stand damals gerade im düsteren Schatten der internationalen Finanzkrise, es zeigten sich die ersten Anzeichen der europäischen Schuldenproblematik, und aller-

orten gab es Stimmen, die von einem Niedergang Europas sprachen. China entschied sich, ohne zu zögern, die Zusammenarbeit mit Deutschland und Europa zu verstärken, um die aktuellen Schwierigkeiten gemeinsam anzugehen. Und es behielt immer sein Vertrauen in den Euro, es unterstützte ebenso entschlossen wie in der Vergangenheit die weitere Integration Europas.

Heute sind fünf Jahre ins Land gegangen, und die europäische Schuldenproblematik nähert sich ihrer Lösung, der Euro ist so stark wie gewohnt, und der europäische Integrationsprozess hat neue Erfolge zu verzeichnen. Deutschland ist der „Motor“ und „Stabilitätsanker“ der Wirtschaft Europas, und es leitet Europa dazu an, mit beschleunigten Schritten den Weg der Erholung zu gehen. Dies alles beweist nicht nur die Richtigkeit unserer damaligen Einschätzung, es beweist auch, wie tief das Vertrauen zwischen den beiden Ländern ist, wie gefestigt das Fundament ihrer Zusammenarbeit.

Dialog zwischen zwei großen Zivilisationen

Dies sind die Gründe für die tiefen und festen Grundlagen der chinesisch-deutschen Zusammenarbeit: Die Zusammenarbeit zwischen China und Deutschland stellt den

Austausch und Dialog zwischen zwei großen Zivilisationen dar. China wie Deutschland sind an den beiden Enden des eurasischen Kontinents angesiedelt, sie sind jeweils hervorragende Vertreter der östlichen und der westlichen Zivilisation. Beide Länder haben ungezählte Weise und Philosophen hervorgebracht, tiefes und scharfsinniges Denken und reiche Literaturen und Künste, die für beide Seiten beim Lernen voneinander, beim Austausch und in der Zusammenarbeit eine unerschöpfliche geistige Quelle bilden. Die chinesisch-deutsche Zusammenarbeit bedeutet, dass zwei hervorragende Nationen voneinander lernen. Obwohl die historischen Traditionen und die Entwicklungswege Chinas und Deutschlands nicht völlig kongruent sind, so verfügen beide Nationen doch über viele gemeinsame Tugenden, wie zum Beispiel Fleiß und Ausdauer, Bescheidenheit und Gewissenhaftigkeit, Gründlichkeit und Tatkraft sowie Mut zur Neuerung. Dies sind hervorragende Voraussetzungen für das gegenseitige Verständnis, für Nähe und gegenseitigen Respekt sowie für die gegenseitige Ergänzung zwischen den beiden Völkern.

Füreinander unverzichtbar

Die chinesisch-deutsche Zusammenarbeit ist das gemeinsame Voranschreiten von zwei Ländern, von denen jedes ein Wirtschaftswunder vollbracht hat. Für China wie für Deutschland, die beide globale Handels- und Wirtschaftsmächte sind, ist das andere Land bereits Teil der eigenen Entwick-

lung, sie sind füreinander unverzichtbar. Gleich ob vom Stand der industriellen Entwicklung, dem Marktumfang oder der Nachfragekonstellation her - die Volkswirtschaften Chinas und Deutschlands sind in höchstem Maß komplementär, ihr Spielraum für Zusammenarbeit ist riesig groß.

In den vergangenen Jahren stand die chinesisch-deutsche Zusammenarbeit stets an der Spitze der chinesisch-europäischen Zusammenarbeit. Vom täglichen Warenverkehr zwischen China und Europa im Wert von 1,5 Milliarden Dollar wird knapp ein Drittel zwischen China und Deutschland ausgetauscht. Jede Woche verkehren über 70 Flüge zwischen gut zehn Städten der beiden Länder. Von drei direkten Güterzug-Verbindungen zwischen China und Europa enden zwei in Deutschland, in Duisburg und in Hamburg. Und jedes Jahr reisen mehr als eine Million Touristen von Deutschland nach China und umgekehrt.

Stetige Weiterentwicklung der Beziehungen

Beide Länder sind nicht nur füreinander die größten Handelspartner in ihrer jeweiligen Region geworden, sie wurden auch die wichtigsten Zielgebiete für Investitionen und Unternehmensgründungen. Derzeit haben sich über 8200 deutsche Firmen in China niedergelassen, und mehr als 2000 chinesische Unternehmen haben in Deutschland Fuß gefasst. Über 60 Dialog- und Kooperationsmechanismen wie die Regierungskonsultationen, der Strategische Dialog und der Rechtsstaatsdialog funktionieren reibungslos und sind ein wirkungsvoller Garant für die stetige Weiterentwicklung der chinesisch-deutschen Beziehungen.

Im Bereich bedeutender internationaler Fragen, wie der Wahrung des Weltfriedens und der regionalen Sicherheit, der Auseinandersetzung mit dem Klimawandel, der Ernährungssicherheit und der Förderung nachhaltiger Entwicklung, bestehen zwischen beiden Ländern immer enger werdende Austauschkontakte und Kooperationen.

Derzeit steht weltweit eine neue wissenschaftlich-technische und industrielle Revolution bevor, und die Länder der Welt beeilen sich, sich darauf einzustellen und die notwendigen Reformen durchzuführen. China ist entschlossen, mit der Zeit zu gehen, seine Reformen umfassend zu vertiefen und die historische Chance für die Modernisierung des Landes und die Verwirklichung einer nationalen Renaissance zu nutzen.

La France et la Chine

Relations politiques

La reconnaissance de la Chine populaire le 27 janvier 1964 a constitué le point de départ des relations officielles entre la République populaire de Chine et la République Française. La France a ainsi été le premier grand pays occidental à nommer à Pékin un ambassadeur de plein exercice. La relation franco-chinoise est qualifiée de « partenariat global » depuis la déclaration conjointe du 16 mai 1997. Cette décision prise par la France en 1997, confirmée à chaque rencontre bilatérale de haut niveau, repose sur la conviction qu'un dialogue confiant avec la Chine est de nature à favoriser l'évolution du pays vers davantage de stabilité, de croissance et de liberté. La France et la Chine commémorent en 2014 le 50ème anniversaire de l'établissement de leurs relations diplomatiques. Le partenariat global stratégique fran-

co-chinois est nourri par un flux intense de visites bilatérales de haut niveau. Les Chefs d'Etat se rencontrent régulièrement, lors de visites d'Etat, de visites officielles ou en marge de grands sommets internationaux. Le Président de la République a effectué une visite d'Etat en Chine les 25 et 26 avril 2013 et la Premier Ministre s'y est rendu en décembre 2013. Le Ministre des Affaires étrangères a effectué plusieurs visites en Chine : en juillet 2012 à Pékin, en avril 2013 à Pékin et Shanghai, en septembre 2013 à Pékin, en février 2014 à Pékin, Fuzhou et Tianjin et en mai 2014 à Pékin, Hangzhou et Shanghai. Le ministre chinois des Affaires étrangères M. Wang Yi est venu en France les 30 et 31 octobre 2013. Le Président chinois, Xi Jinping, a effectué une visite d'Etat en France du 25 au 28 mars 2013. Un plan de coopération à moyen-long terme adopté à l'occasion de cette visite donne des orientations opérationnelles au partenariat franco-chinois. La relation franco-chinoise se développe selon trois axes prioritaires :

- renforcer le dialogue politique,
- travailler au rééquilibrage des relations économiques dans un esprit de réciprocité
- favoriser l'accroissement des échanges entre les sociétés civiles, notamment entre jeunes français et chinois.

Plusieurs mécanismes de dialogue structurent notre partenariat avec la Chine : le dialogue stratégique depuis 2001, le dialogue économique et financier de haut niveau depuis 2013. Le dialogue de haut niveau sur les échanges humains, acté lors de la visite d'Etat du Président Xi Jinping sera lancé prochainement. L'intensité du dialogue politique se traduit par une coordination sur les grands sujets internationaux et globaux (changement climatique, gouvernance économique, financière et monétaire mondiale, crises régionales), au cœur de la relation franco-chinoise. Sur l'ensemble de ces sujets, la Chine est aujourd'hui un acteur incontournable. Cette coordination permet de mettre à profit nos convergences dans les grandes enceintes internationales et d'approfondir nos discussions sur nos points de divergence.

Sur le plan bilatéral, le développement du partenariat global stratégique franco-chinois se traduit par l'approfondissement de coopérations économiques et industrielles

structurantes, notamment dans les secteurs de l'aéronautique et du nucléaire civil, dans lesquels de véritables partenariats ont été développés.

Ces coopérations sont conduites sur la base des principes de réciprocité et de bénéfices mutuels. La relation franco-chinoise se développe également dans de nouveaux domaines prometteurs, comme l'environnement et le développement durable, l'agro-alimentaire, la santé et les services financiers.

Relations économiques

Notre relation économique et commerciale avec la Chine est marquée par un fort déséquilibre. Le déficit commercial atteint, en 2013, 25,8 milliards d'euros. La Chine est, devant l'Allemagne, notre premier déficit commercial bilatéral. Notre part de marché en Chine (données chinoises) est de 1,18% en 2013 contre environ 4,8% pour l'Allemagne, 0,85% pour le Royaume-Uni et 1,03 % pour l'Italie. La Chine est notre 5e fournisseur (devant les Etats-Unis et le Royaume-Uni) et détient une part de marché en France de 7 %, avec des pointes sur les marchés de l'habillement et du cuir, où elle se place au premier rang avec une part de 29,3%, et de l'électronique (21,9 %). Cette évolution contrastée de notre commerce bilatéral ne doit pas faire oublier les nombreux succès enregistrés par les entreprises françaises en Chine et les perspectives encourageantes données par les nouveaux secteurs de coopération économique (environnement et développement durable, secteur financier, agro-alimentaire...). Notre présence économique et commerciale dans le pays s'appuie sur près de 1400 entreprises françaises. Ces bonnes performances participent au rééquilibrage des relations économiques et commerciales bilatérales et pourraient être dynamisées par une plus grande ouverture de la Chine, notamment s'agissant de l'accès au marché (marchés publics notamment) et en matière de protection de la propriété intellectuelle, sujets sur lesquels nous attendons davantage de réciprocité. Les "grands contrats" continuent d'occuper une place importante dans nos relations économiques bilatérales, à l'image des succès remportés par Airbus, Eurocopter

ou, dans le domaine du nucléaire civil, par Areva. La coopération franco-chinoise dans le domaine nucléaire est l'illustration d'un partenariat industriel de long terme que la France et la Chine ont su bâtir. Ce partenariat a été à nouveau renforcé en 2010 par la décision des chefs d'Etat d'établir un partenariat global couvrant l'ensemble des étapes du cycle du combustible nucléaire. Depuis plus de vingt ans, l'industrie française (AREVA, Alstom, EDF) a pris une part prépondérante dans la réalisation d'un parc de centrales nucléaires civiles chinoises (centrales de Daya Bay, Ling Ao). La construction de deux centrales EPR à Taishan a permis de renforcer ce partenariat dans la durée. Notre coopération historique avec la Chine dans ce domaine s'appuie sur l'excellence de l'offre française, tant en terme de performances que de sécurité des installations. La sûreté est l'un des piliers de cette coopération.

Les investissements des entreprises françaises en Chine passent notamment par la réalisation de sociétés conjointes. De nombreuses entreprises françaises se sont lancées dans de tels partenariats, à l'image d'Alstom, de Michelin, Veolia, Citroën ou Lafarge. Les investissements des entreprises françaises en Chine constituent ainsi une composante de plus en plus importante de notre relation économique. La présence des investissements chinois en France est en progression. Ils représentent aujourd'hui un stock d'environ 3,5 milliards d'euros et emploient près de 15 000 personnes. La France souhaite promouvoir et accompagner le développement des investissements chinois dès lors qu'ils sont créateurs d'emplois et de croissance.

Coopération culturelle, scientifique et technique

Coopération scientifique et technologique

La coopération scientifique et technologique, encadrée par l'accord intergouvernemental du 21 octobre 1978, est aujourd'hui centrée sur plusieurs domaines prioritaires que la XIIIème Commission mixte franco-chinoise sur la coopération scientifique et technologique a définis en mai 2011 (développement durable, biodi-

versité et gestion de l'eau, énergie, sciences de la vie, etc.).

Elle est également caractérisée par un accord de coopération en matière de prévention et de lutte contre les maladies infectieuses émergentes signé entre les gouvernements français et chinois en 2004. L'Institut Pasteur de Shanghai, lancé en collaboration avec l'Académie des Sciences de Chine, a été inauguré à cette occasion. Il constitue, avec le Laboratoire franco-chinois d'Informatique, d'Automatique et de Mathématiques Appliquées (LIAMA) situé à Pékin et fruit d'un partenariat entre l'Académie des Sciences de Chine et l'INRIA, des modèles d'excellence pour la recherche. Plus de 2000 chercheurs des deux pays issus de 300 laboratoires coopèrent actuellement au sein d'une trentaine d'établissements publics franco-chinois de recherche.

Coopération culturelle et artistique

Dans le domaine des échanges artistiques et culturels, le festival artistique annuel « Croisements » qui, depuis 2006, pérennise le succès des années culturelles croisées de 2004 et 2005, permet d'approfondir la connaissance de nos cultures et d'offrir d'une image renouvelée de la France, faite non seulement de culture et d'arts mais également de modernité et de technologie. Rassemblant déjà plus de 500 000 spectateurs en 2012, l'édition 2013 qui a proposé 91 événements dans 25 grandes villes de Chine a atteint le million de spectateurs. Sont mis à l'honneur les projets novateurs, comme le nouveau cirque, la danse contemporaine et des mises en scène inédites, ainsi que les coproductions artistiques franco-chinoises (plus de 150 partenaires culturels chinois ont été associés à l'édition 2013). Notre coopération culturelle s'ap-

puie sur l'accord intergouvernemental de septembre 2002, renouvelé en avril 2013 à l'occasion de la visite du Président de la République.

Coopération universitaire et linguistique

Dans le domaine universitaire, un programme conséquent de bourses du gouvernement français, comme le programme « France Excellence », l'ouverture de filières de formation d'excellence en partenariat, tels que l'École centrale de Pékin ou le collège aéronautique sino-européen de Tianjin, et la conclusion de nouveaux partenariats devraient être les moteurs de croissance des échanges éducatifs franco-chinois dans les prochaines années.

En l'espace de dix ans, le nombre d'étudiants chinois en France a été multiplié par dix, passant à près de 30000 étudiants inscrits dans un établissement du supérieur. Les étudiants chinois constituent ainsi le deuxième contingent d'étudiants étrangers en France. Par ailleurs, « Club France » réseau des anciens étudiants chinois en France, créé en 2008 à l'initiative de l'Ambassade de France en Chine, compte près de 15000 adhérents et 6000 membres actifs.

La coopération linguistique a été marquée en 2011-2012 par l'Année linguistique croisée franco-chinoise, qui reflète le désir partagé par nos deux pays d'apprendre la langue et la culture de l'autre et a permis de renforcer la connaissance mutuelle de nos sociétés. En 2013-2014, 37 000 élèves français étudient le chinois dans le secondaire et 17000 dans le supérieur. Le chinois est la 5ème langue la plus enseignée en France. Réciproquement, on compte en Chine près de 100 000 apprenants de français. En outre, on dénombre 32 sections internationales de chinois en France en 2013 et l'ouverture de 8 sections internationales de français est programmée en Chine à la rentrée 2014.

Suite à la signature d'un accord en mars 2013 entre le Centre International d'Etudes Pédagogiques (CIEP) et la « National Education Examinations Authority » (NEEA), les certifications officielles françaises DELF/DALF (Diplôme d'étude

de langue française/Diplôme approfondi de langue française) sont présentes en Chine depuis fin 2013. Par ailleurs, le réseau des 13 Alliances françaises en Chine continentale rassemble plus de 38000 apprenants.

Coopération en matière d'environnement et de développement durable

Notre coopération en Chine vise également à défendre nos positions dans les grandes enceintes internationales et dans les négociations avec nos partenaires, ce à quoi contribuent nos actions en matière d'environnement, dont les priorités sont le changement climatique, le développement urbain durable et les questions de l'eau. L'Agence française de développement (AFD) intervient en Chine depuis 2004, dans le cadre d'un partenariat avec le ministère chinois des Finances et la Commission nationale du développement et des réformes. Son action vise à accompagner la transition du pays vers une économie sobre en carbone et respectueuse de l'environnement et alimenter les partenariats bilatéraux en valorisant l'expertise et le savoir-faire des acteurs français. Depuis 2004, 20 projets ont été menés pour un total de 1.029 millions d'euros d'autorisations (prêts souverains aux conditions du marché depuis 2011) et deux nouveaux projets sont actuellement mis en oeuvre dans les provinces du Heilongjiang et du Fujian.

Coopération décentralisée

La France et la Chine ont fait le choix, depuis les 1ères Rencontres de la coopération décentralisée franco-chinoise à Wuhan en 2005, d'approfondir les liens tissés entre leurs collectivités, notamment en ce qui concerne la mise en place de politiques urbaines propres et durables adaptées à de nouveaux modes de vies.

Aujourd'hui, 70 collectivités territoriales françaises sont engagées en Chine, recouvrant plus de 150 projets menés avec 90 collectivités chinoises partenaires dans des secteurs clef du développement territorial (culture, université, recherche, économie...). 15 grandes collectivités territoriales françaises ont ouvert un bureau de représentation en Chine. La coopération décentralisée avec la Chine monte progressivement en puissance, et contribue au développement économique de nos collectivités territoriales, mais également à la coopération culturelle et universitaire entre la France et la Chine. Il est prévu que les 4èmes rencontres de la coopération décentralisée franco-chinoise soient organisées à Strasbourg en novembre 2014.

Las relaciones políticas y comerciales España-China

Las virtudes y taras de las relaciones España-China son bien conocidas: especialmente buenas en lo político, pero claramente insuficientes en lo económico y comercial. Algunos indicios recientes invitan al optimismo, pero se requiere un compromiso mancomunado de agentes públicos y privados para lograr transformar las reconocidas potencialidades en este ámbito en sólidas y acreditadas tendencias con la ayuda de adecuadas dosis de perseverancia y creatividad.

España goza de buena prédica entre los líderes políticos chinos. Ello es fruto de la conjunción de diversas variables, entre las que cabe destacar la reconocida simpatía respecto a figuras como Juan Antonio Samaranch (elegido como uno de los diez extranjeros más amigos de China en el último siglo) pero, sobre todo, se debe a una actitud diplomática que elude a conciencia involucrarse en cualquier asunto que pueda

hacer fruncir el ceño a Beijing, ya nos refiramos a derechos humanos, problemas nacionales o el asunto de Taiwán, todos ellos especialmente sensibles y señalados por China como de especial significación en sus relaciones con los estados extranjeros. España restableció sus relaciones diplomáticas con la República Popular China en 1973

y desde entonces el entendimiento ha sido la nota dominante, llegando a ser calificada por Beijing como uno de sus socios más fiables en el viejo continente. Durante el semestre de presidencia de la Unión Europea (UE) en 2010, el anuncio de que Madrid

promovería con especial intensidad tanto el reconocimiento de China como una economía de mercado como el levantamiento del embargo de armas, en vigor desde

1989, a raíz de los sucesos de Tiananmen, reforzaron en China esa positiva imagen de país "amigo".

La creación del Foro España-China (2003) ayudó a enmarcar las relaciones bilaterales, si bien sería aconsejable dotarlo de may-

ores contenidos y abrirlo a más participación de los diversos actores interesados en profundizar las relaciones sinoespañolas, convirtiéndolo en un auténtico espacio para el fomento de iniciativas de interés común.

Las visitas del presidente Hu Jintao (2005) o del primer ministro Wen Jiabao (2009), completada con la de otros altos dirigentes (He Guoqiang, miembro del Comité Permanente del Buró Político del Partido Comunista, en 2009 y la escala de Xi Jinping, probable sucesor de Hu Jintao, en noviembre de 2010) y la más reciente del vice primer ministro Li Keqiang, rubrican el buen estado de las relaciones bilaterales. Por parte española, las visitas de miembros de la Casa Real, jefe del gobierno y de numerosas delegaciones ministeriales (la del titular de Industria, Miguel Sebastián, en diciembre de 2010, fue la última) o de Comunidades Autónomas, dan cuenta de dicha fluidez. En 2005, durante el viaje de Hu Jintao a España, ambos países se convirtieron en socios estratégicos situando a España a un nivel similar a Reino Unido, Francia o Alemania.

En el marco del Plan de Acción para Asia-Pacífico aprobado en 2005 se elaboró el Plan

Integral de Desarrollo del Mercado (PIDM) chino 2005-2007, dotado con más de 700

millones de euros, posteriormente prorrogado hasta 2009, lanzándose en 2010 el nuevo

PIDM Plan China+ 2008-2010, con un presupuesto de 745 millones de euros. En el Plan

Asia Pacífico 3 (2008-20012) también se abordan medidas diversas en relación a este país. No obstante, seguimos careciendo de un Plan China Integral que contextualice más

ampliamente, complemente, proyecte y active sinergias entre los diferentes actores y políticas (desde las actividades promocionales a los foros especializados y misiones empresariales o las reuniones de las comisiones que examinan las relaciones

comerciales entre ambos países) lo que ayudaría a tejer una tupida red de convergencias y multiplicar su nivel de eficiencia.

En dicha cronología, especialmente importante ha sido la visita de Li Keqiang en enero

de 2011, en plena crisis de la deuda y con la confianza en la economía española en entredicho, al ratificar su respaldo a los esfuerzos del gobierno y de la sociedad en aras

de superar el delicado momento presente. Dichas palabras, como bien hemos constatado, no fueron un brindis al sol sino que se han visto correspondidas con acciones y compromisos concretos.

Promover la intensificación de las relaciones económicas y comerciales

China es nuestro décimo quinto mercado global (el principal en Asia, por delante de Japón) y cuarto suministrador exterior (casi a la altura de Italia en 2009) además del primer responsable de nuestro déficit comercial. En 2009, las exportaciones ascendieron

a 1.989 millones de euros, frente a unas importaciones por valor de 14.454 millones. El desequilibrio de la balanza comercial podría superar en 2010 la cifra de 16.000 millones de euros. La cuota de mercado frente a nuestros principales competidores se cifraba en el 0,43 en 2009.

Los problemas que aquejan nuestras relaciones comerciales son fáciles de resumir: escasa significación, desequilibrio, reducida diversificación y poca imagen de España en el gigante oriental. La progresiva adquisición de deuda española en cuantías

significativas o la compra en el pasado octubre de 2010 del 40% de la filial del grupo petrolero Repsol en Brasil por parte de Sinopec (5.400 millones de euros), pudieran

marcar un rumbo de mayor intensidad en las relaciones bilaterales. Durante la citada visita de Li Keqiang a España se acordó la creación de dos grupos de trabajo (sobre energía y promoción de inversiones) que pueden detallar una agenda explícita de oportunidades. La creación de un Centro de Mercancías Españolas en Beijing puede contribuir a una mejor difusión y presencia de productos en áreas como la moda, el vino, calzado o marroquinería.

La evolución del comercio bilateral con China ofrece una perspectiva de claro crecimiento en la primera década de 2000, si bien con estancamiento y disminución de

las exportaciones españolas, coincidiendo con la crisis, en 2008 y 2009 (la caída en 2009 fue del 7,6% pero creciendo en los demás indicadores de exportación). La mayoría

de nuestras exportaciones a China son insumos para su industria. En el ejercicio 2009,

las importaciones de China se vieron reducidas de media un 29,47%, mostrando en

2010 claros signos de una paulatina recuperación. Nuestra tasa de cobertura del déficit

subió en 2009 al 13,76% (en la UE asciende al 42,8%). Por otra parte, cabe señalar que cinco Comunidades Autónomas (Cataluña, Madrid, País Vasco, Andalucía y Comunidad Valenciana) acumulan cerca del 75% de las exportaciones a China, concentradas básicamente en el eje Beijing-Tianjin y las áreas de Cantón y de Shanghai.

Así pues, pese a las limitaciones, algunos datos parecen invitar al optimismo (como el

aumento de la presencia empresarial en China de un 70 por ciento en solo tres años), demostrándose las potencialidades de esta relación y la necesidad de abordarla desde una perspectiva integral y sostenida. El número de socios de la Cámara de Comercio de

España en el gigante oriental ha pasado de 36 en 2001 a más de cuatrocientos en la actualidad (entre ellas, firmas como Zara,

Mango, Adolfo Domínguez, Roca, etc.). La presencia empresarial española, que ronda las 600 empresas, se centra en sociedades de servicios y oficinas de representación. Solo el 40 por ciento, aproximadamente, están involucradas en actividades directamente productivas.

Las posibilidades de cooperación en el sector financiero tienen como principal protagonista al Banco Santander (el único banco iberoamericano con presencia operativa en China continental) y el BBVA (que ha abierto delegaciones recientemente en Beijing y Shanghai, además de una filial en Hong Kong).

El turismo tiene buenas perspectivas. Durante la visita de Li Keqiang, España dio a conocer un plan para pasar de los 90.000

chinos que visitaron nuestro país en 2009 a 300.000 en 2012 y un millón en 2020. La mejora de las conexiones aéreas y de la gestión administrativa en materia de visados son medidas inaplazables. Conviene tener

presente que en 2010 China desplazó a España como tercer destino turístico en el mundo con

56 millones de llegadas internacionales durante dicho ejercicio, según datos de la Organización

Mundial del Turismo (OMT). Las mismas fuentes de la OMT resaltan que España recibe 100

turistas por cada 100 habitantes, mientras que China 4 por cada 100, resultado de su situación demográfica.

La apertura de una representación del ICBC (Industrial and Commercial Bank of China, la entidad bancaria más grande del mundo) o los anuncios de plena disposición

para suscribir deuda española (China es ya nuestro segundo acreedor), pueden contribuir a atraer inversiones chinas a España y servir de aliciente para que las pymes españolas dispongan de más facilidades y menos temores a la hora de acercarse a China.

Un débil flujo inversor

Pese a la presencia en nuestro territorio de empresas como Huawei, COSCO, Air China, etc., y a una pujante comunidad empresarial china, la presencia inversora es muy discreta (la mayor operación es la posesión del 0,9% de China Unicom en el capital de Telefónica). En 2007, la cifra total ascendió a poco más de 1,15 millones de euros, mientras que en 2008 se redujo hasta los 1,05 millones de euros. En 2009, fueron 2,64 millones de euros.

España reclama más inversión china para compensar el desfase en la balanza comercial,

pero las autoridades chinas se quejan de la inexistencia de proyectos suficientemente atractivos. La mejora de la estructura comercial señala sectores prioritarios (alta tecnología, energías renovables, fármacos, industria aeroespacial, logística, telecomunicaciones, construcción de infraestructuras, automoción, etc.). La inversión española en China, por otra parte, ha sido escasa, aunque con una tendencia al alza.

En 2009 se redujo considerablemente (un 33% con respecto al ejercicio anterior) y según los datos que refleja el Registro de Inversiones Exteriores, no alcanza los 65 millones de euros en dicho año, si bien cabe tener en cuenta que muchas operaciones en China se gestionan a través

de Hong Kong, por lo que dicha cifra podría ser sensiblemente superior.

Las posiciones empresariales españolas más destacadas en China tienen nombre y apellidos.

Telefónica es un importante inversor en China Unicom (2.300 millones de euros). También

BBVA cuenta con un acuerdo de colaboración estratégica con el grupo bancario chino CITIC

Group siendo titular de participaciones en China Citic Bank (15%) y de acciones de Citic

International Financial Holdings de Hong Kong (35%). En total, unos 3.000 millones de euros.

También La Caixa posee el 15% del Bank of East Asia, entidad financiera de Hong Kong con

presencia en China continental (1.500 millones de euros). Una de las inversiones más destacadas es la correspondiente al grupo Villar Mir, por valor de 860 millones de euros, en el sector de presas y centrales hidroeléctricas y fábricas de silicio.

Las reservas de divisas de China superan los 2,45 billones, el 31 por ciento del total mundial. La cuota de deuda adquirida en la eurozona no deja de crecer y las instrucciones respecto a España son claras, por lo que sería aconsejable un especial esfuerzo para configurar una agenda de proyectos atractivos.

Mejorar la imagen de España

Según reflejan diferentes estudios y corrobora nuestra representación diplomática en

Beijing, el conocimiento que los chinos tienen de España es plano, figurando en quinta

posición respecto a otros estados europeos (Gran Bretaña, Francia, Alemania e Italia).

Además, se basa en los estereotipos tradicionales (toros y fútbol). Tiene por ello

especial trascendencia la promoción de iniciativas que ayuden a modernizar y completar dicha imagen, especialmente en aquellos aspectos que incidan en las habilidades

productivas y ventajas comparativas.

Lamentablemente, el Año de España en China (2007), muy condi-

cionado por sus limitaciones presupuestarias, no señaló un punto de inflexión claro en este sentido, si bien pudo contribuir en algunos medios urbanos a mejorar nuestra imagen. Se ha desaprovechado así una oportunidad cualitativa muy importante ya que es muy reducido el grupo de países con los que China organiza estos años duales. La presencia en la Expo Shanghai 2010 ha puesto también su grano de arena en el largo y duro camino que nos aguarda para corregir tal déficit, de importancia capital para mejorar las expectativas del tejido empresarial español. China tiene en España cuatro medios acreditados (Xinhua, Renmin Ribao, Titan Sports y la Televisión Central, CCTV). La Radio Internacional de China (CRI, siglas en inglés) tiene previsto abrir una delegación propia. Ello permitirá aumentar en China la información sobre España. Es especialmente importante habilitar políticas estables a través del establecimiento de diferentes acuerdos con vistas a promover una imagen que promocióne los intereses económicos y comerciales de España en dicho país.

La triangulación con América Latina

Desde la aprobación del Plan Marco Asia-Pacífico 2000-2002, la política exterior española ha incorporado como concepto y estrategia la triangulación Asia Pacífico-América Latina-España, siguiendo con especial énfasis la evolución e intensificación de las relaciones diplomáticas, comerciales y culturales entre América Latina y China con la perspectiva de identificar oportunidades que permitan un afianzamiento de los lazos respectivos, incluyendo un aumento de la presencia y significación en ambos espacios geopolíticos. La triangulación significa apostar por América Latina como trampolín para las empresas españolas interesadas en alargar su presencia a los países de Asia-Pacífico, China en concreto, así como potenciar el papel de España como referente para aquellas empresas chinas interesadas en multiplicar su presencia en América Latina y también en España aprovechando su implantación en la región latinoamericana. No obstante, en la práctica, como ha señalado Pablo Bustelo, no hay, por el momento, muchos ejemplos de aprovechamiento de dichas posibilidades. Repsol, Telefónica, y poco más constituyen por el momento un selecto grupo que ya triangulaba antes de promoverse el concepto. La raíz del problema radica en que la mayor parte de las empresas, ya sean españolas, latinoamericanas o chinas, optan por la relación directa y no buscan, ni parecen precisar, intermediario alguno para desarrollar sus operaciones. Eso hace difícil que las empresas españolas piensen en dar el salto a China desde América Latina donde, en algunos países, algunas compañías (Telefónica, Endesa, Repsol, BBVA o Campofrío, por citar solo algunas) han logrado auparse a posiciones de primer nivel. Pero conviene tener presente que nos estamos refiriendo a un

reducido y selecto grupo (de empresas y actividades), que ni siquiera llega a desmentir el estancamiento general del comercio bilateral entre España y América Latina. Por otra parte, la significación de España es profundamente asimétrica ya que mientras en relación a América Latina el protagonismo parece indiscutible, la debilidad de las relaciones con China, muy especialmente en el orden inversor y comercial, nos sitúan en una posición escasamente robusta para erigirse como interlocutor solvente. Una apuesta realmente seria y decidida por la triangulación exige delimitar con mayor nitidez espacios de atención, actores y contenidos, con una agenda compacta y clara que permita definir avances concretos que retroalimenten el proceso, complementando la indispensable voluntad política de los respectivos gobiernos con un dinamismo real lo suficientemente intenso para llamar la atención y ganarse la complicidad de los hipotéticos beneficiarios de la estrategia.

Conclusiones

Es verdad que existen obstáculos y contenciosos por resolver que actúan como barreras de acceso que disuaden a ciertas empresas a aventurarse en este mercado (desde las lagunas legales a los requisitos administrativos en relación a productos concretos o restricciones derivadas de trabas regulatorias que responden a consideraciones de naturaleza política), pero lo es igualmente que las posibilidades de incremento de la cooperación económica y comercial bilateral pueden elevarse en forma sustancial. El papel político-institucional en relación a China es de una gran trascendencia, lo cual sugiere que, en tanto no se modifique el actual modelo de relaciones, nos hallamos en una situación particularmente óptima de la que convendría tirar mayor provecho para estimular las inversiones y la proyección empresarial en dicho país. La coordinación e

integración de los impulsos específicamente comerciales e institucionales con los sociales, educativos, culturales, etc., tanto a nivel central como autonómico, a través de un Plan Integral que garantice el estímulo de las necesarias sinergias entre las diferentes

acciones, podría contribuir de modo efectivo a mejorar el impacto de nuestra presencia.

Pese al buen nivel de las relaciones bilaterales, China se conducirá siempre con absoluto

realismo y, por lo tanto, no cabe esperar magnanimidades extemporáneas. Por el contrario, espera de España gestos concretos que identifiquen oportunidades de negocio

que puedan beneficiar a ambas partes.

La pelota está en nuestro tejado y bien haríamos

en jugarla con la rapidez debida, con ambición estratégica y altura de miras.

España, por otra parte, debiera tener muy presentes las transformaciones que se están produciendo en el mundo chino, especialmente desde 2008 en las relaciones Beijing-

Taipei, para incorporarlas a su estrategia en la región de Asia-Pacífico, atisbando la posibilidad de triangular las relaciones con China continental y Taiwán, abandonando viejos enfoques y prestando atención, sin complejos, a las nuevas corrientes, siguiendo

de cerca y aprovechando esos históricos cambios de tendencia de difícil vuelta atrás,

registros que no debieran pasarnos desapercibidos y, por el contrario, servir de referencia para situarnos en la cresta de la ola, dejando a un lado las tradicionales inercias.

Российско-китайские отношения

Китай и Россия – две страны, имеющие важное влияние в мире, несут особую ответственность за поддержание мира на планете и содействие совместному развитию.

Российско-китайские отношения — взаимоотношения между Российской Федерацией и Китайской Народной Республикой, а в исторической ретроспективе — между государствами, существовавшими соответственно на территории этих стран на протяжении последних 400 лет. На современном этапе российско-китайское взаимодействие характеризуется широким спектром областей сотрудничества, включающих интенсивные контакты на высшем уровне, торгово-экономические и гуманитарные связи, сотрудничество на международной арене, в том числе в Совете безопасности ООН, совместное участие в международных и региональных организациях (ШОС, БРИКС) и др.

Отношения, в истории которых периоды «братской дружбы» сменялись вооружённым противостоянием, в настоящее время характеризуются обеими странами как «стратегическая дружба и взаимодействие».

Экономическое сотрудничество

Структура российского экспорта в Китай и китайского экспорта в Россию в 2013 году

«В 2004 году объем российско-китайской торговли впервые превзошел рубеж \$20 млрд. Это определенный успех, но обе стороны считают, что, с точки зрения потенциала и базы для сотрудничества, этот показатель недостаточен»,

Было подписано несколько меморандумов в области поставок российских энергоресурсов, которые позволят Китаю повысить свою энергетическую безопасность и получить независимость от внешней политики США и стран Западной Европы. С российской стороны право

экспорта энергоносителей было закреплено за государственными компаниями — «Газпромом», «Роснефтью»

Все меморандумы предполагают подготовку долгосрочных контрактов по поставкам в КНР газа, нефти и электроэнергии, в результате чего в течение ближайших 15 лет Россия может стать крупнейшим поставщиком энергоносителей в Китай. До сих пор КНР основной упор делала на импорт нефти из стран Персидского залива (в основном из Ирана и Омана), однако в последние несколько лет здесь предпринимались попытки диверсификации источников энергоносителей — в частности, за счёт прокладки континентальных трубопроводов из России и Казахстана. Подписанные документы предусматривают:

- строительство двух газопроводов пропускной способностью 60-80 млрд кубометров газа в год (оценочная стоимость — \$10 млрд.). В 2009 году добыча собственного природного газа в Китае составила 85,2 млрд куб. м, потребление — 88,7 млрд куб. м. При этом потребление стремительно растет, значительно опережая возможности внутренней добычи.
- Основными конкурентами в борьбе за российскую нефть являются Китай и Япония.
- создание совместного предприятия в Китае для строительства АЗС и нефтеперерабатывающего завода годовой мощностью 10 млн тонн. Государственная китайская нефтяная компания CNPC также хотела бы приобрести миноритарный пакет акций российской госкомпании «Роснефть».
- подготовку предварительного ТЭО на ежегодную поставку в Китай до 60 млрд кВт•ч электроэнергии. Для реализации этого проекта до 2020 года потребуются ввести 10 800 МВт генерирующих мощностей (преимущественно ТЭС на базе угольных месторождений Дальнего Востока России) и 3 400 км сетей постоянного и переменного тока. В то же время, существуют сомнения в том, что российско-китайское

экономическое сотрудничество действительно выгодно и перспективно или по крайней мере может стать таковым для российской стороны. Торговые отношения продолжают крепнуть, однако они все больше устраивают интересы скорее Китая, чем России

Эксперт Стивен Дж. Бланк так оценивает перспективы российско-китайских отношений: «Политические и экономические неудачи России по развитию Дальнего Востока подорвали её стремление к стабильному статусу великой державы в Азии и её способность играть эту роль... Если эти тенденции сохранятся в текущем виде, Россия станет младшим партнером Китая и поставщиком сырья, а не самостоятельной державой в Азии.» Подобный вывод содержится и в докладе экспертов Европейского совета по международным отношениям: Китай находится в положении «развивающейся супердержавы, которая во все большей степени рассматривает Россию как младшего партнера»

На 2012 год РФ занимает девятое место в списке десяти основных торговых партнеров КНР (в 2011 году — 10-е место), при этом «В отечественном экспорте преобладают товары сырьевой группы, доля машинно-технической продукции незначительна. Обратная ситуация в импорте из КНР, в структуре которого машины и оборудование занимают первое место». Оборот китайско-российской торговли в 2012 г. увеличился на 11,2 % по сравнению с предыдущим годом и составил 88,16 млрд долларов США. По темпам роста товарооборота Россия заняла пятое место среди основных торговых партнеров КНР (после ЮАР, Вьетнама, Филиппин и Гонконга)[.

ჩინურ სწრაფი კვების რესტორანში თბილისში

1. როდის გაიხსნა პირველი ცვინა ფასტ ფოოდ თბილისში? 2013 წლის თებერვალში .
2. გაამართლა თუ არა თქვენი იმედები ? დიახ, ჩვენ ვაპირებთ ასევე კიდე

ორი ფილიალის გახსნას .

3. დაინტერესდა თუ არა ქართველი მომხმარებელი თქვენი პროდუქტით?

დიახ, დღესდღეობით უამრავი ქართველი სარგებლობს ჩინური სამზარეულოთი , ასევე ხშირი სტუმრები არიან ინდიელები და ნიგერები .

4. ქართველი მომხმარებლისთვის ხელმისაწვდომი ფასებია თუ არა?

დიახ, ყველა მომხმარებელზე გათვლილი ფასებია .

5. გამართლდა თუ არა თქვენი იმედები ?

დიახ , ჩვენ ძალიან კმაყოფილები ვართ .

6. ვინ არის დამფუძნებელი ამ რესტორნის ? სუი ჰი

ვინ-ჩუ კუნგ-ფუ

“ვინ-ჩუ კუნგ-ფუ“ არის საბრძოლო ხელოვნება, რომელიც წარმოიშვა ჩინეთში 300 წლის წინათ. მეცნიერთა და მკვლევართა თანახმად ვინ-ჩუნი ერთ-ერთ ეფექტურ და პრაქტიკულ სახეობად მიიჩნევა. მისი პრინციპი შემდგომში მდგომარეობს: „ძლიერი მაშინ ხარ, როცა შენზე ძლიერს დაამარცხებ“. ლეგენდის თანახმად მის გამომგონებლად ითვლება მონაზონი ქალი, სახელად ლუკ-მუი. გველისა და წეროს ბრძოლაზე დაკვირვებით მან შექმნა უნიკალური საბრძოლო სახეობა, რომელიც ქალის სუსტი სხეულის შესაძლებლობას

მიუსადაგა.

გარკვეული დროის შემდეგ ლუკ-მუიმ ეს სახეობა ასწავლა გოგონას, რომლის სახელიც შემდგომ ეწოდა ამ საბრძოლო სახეობის სტილს. დროთა განმავლობაში ეს სტილი თანდათან ვითარდებოდა და მას დაემატა ცივი იარაღით ბრძოლის ხერხები : ჯოხი და შეწყვილებული დანები რომლებსაც “პეპლებს” უწოდებენ. ამ საბრძოლო ხელოვნების უდიდესი ოსტატები იყვნენ: მო-იატი, ლიანგ-ბიკი და იპ-მენი. ამათგან განსაკუთრებული იყო იპ-მენი, რომელსაც დიდი წვლილი მიუძღვის ამ სახეობის განვითარებასა და დახვეწაში. ასე იპ-მენის მოსწავლე იყო სახელგანთქმული მსახიობი და საბრძოლო ხელოვნების ოსტატი ბრუს-ლი.

თავდაპირველად ვინ-ჩუნის სახეობა ცნობილი არ იყო ევროპის ქვეყნებში, მაგრამ როდესაც ტელე-ეკრანებზე პირველად გამოჩნდა საბრძოლო ხელოვნების ეს სახეობა დიდი დაინტერესება გამოიწვია ფართო საზოგადოებაში. ვინ-ჩუნი დღესაც ვითარდება მთელ მსოფლიოში. დღესდღეობით სახელგანთქმული ოსტატები არიან: ავგუსტინო ფონგი და ლიანგ-ტინი. ლიანგ-ტინი თვითონ ჰონგ-კონგში ცხოვრობს, რომელსაც საკუთარი ორგანიზაცია აქვს მსოფლიოს ყველა კონტინენტზე, ხოლო ორგანიზაციის ცენტრი გერმანიაში მდებარეობს.

ჩინეთის ეკონომიკა მსოფლიოში მეორე ადგილზეა

ჩინეთმა იაპონია დატოვა და ახლა ის ძლიერი ეკონომიკის მიხედვით მსოფლიოში მეორე ადგილზეა. ახლახანს გამოქვეყნებული ანგარიშის მიხედვით, ჩინეთის მთლიანმა შიდა პროდუქტმა 2010 წლის მეორე კვარტალში 1.337 ტრილიონი დოლარი შეადგინა, იაპონიის 1.228 ტრილიონთან შედარებით.

თითქმის ოთხ ათწლეულზე მეტი იაპონია სამენარმოო და ფინანსური შესახელმწიფოს სტატუსს მტკიცედ ინარჩუნებდა. თუმცა დღეს ტოკიო ფარ-ხმალს ყრის და ეკონომიკური შესახელმწიფოს სტატუსს ჩინეთს გადასცემს.

ანალიტიკოსები ვარაუდობდნენ, რომ ჩინეთი მესამე ადგილს დიდხანს არ დასჯერდებოდა, მაგრამ მოვლენების ასეთმა სწრაფმა განვითარებამ ტოკიოც კი გააოცა.

ისინი ამბობენ, რომ ჩინეთმა დიდი როლი ითამაშა მსოფლიოს გლობალური რეცესიიდან გამოყვანის საქმეში. კვლევების მიხედვით უკვე წელს ჩინეთი ავტომობილების ყველაზე დიდ ბაზრად იქცა და ამავე კვლევის თანახმად, ენერგიის ყველაზე დიდი მომხმარებელია.

ლუის კუიჯისი, მსოფლიო ბანკის ჩინეთის ოფისის წამყვანი ეკონომისტი.

“ჩინეთის ეკონომიკის ზრდა ცხადია გავლენას ახდენს მსოფლიოს სხვა რეგიონებზეც. თუნდაც იმიტომ, რომ ფართო მოხმარების საგნებს ჩინეთი გერმანიისგან, ავსტრალიისა და ბრაზილიისგან ყიდულობს.” - ამბობს კუიჯისი.

მიუხედავად მთლიანი შიდა პროდუქტის ზრდისა, სხვა განვითარებად ქვეყნებთან შედარებით, მაგალითად ნამიბიასა და თურქმენეთთან, ჩინეთის შემოსავალი ერთ სულ მოსახლეზე დაბალი რჩება. ექსპერტები ვარაუდობენ,

რომ შემოსავალი ეროვნული ვალუტის ფასის აწევასთან ერთად მოიმატებს.

მიუხედავად იმისა, რომ ქვეყანამ უკვე სძლია საფრანგეთს, ბრიტანეთსა და გერმანიას, ექსპერტების ვარაუდით, ამერიკის ეკონომიკასთან გათანაბრებამდე ჩინეთს წინ ჯერ კიდევ 20 წელი აქვს.

დიდი ჩინური ინვესტიცია საქართველოში

ჰუალინგ ჯგუფი ჩინეთში, სინძიანის პროვინციის ქ.ურუმჩიში 1980იანი წლებში დაარსდა, ხოლო საქართველოს ბაზარზე 2009 წელს გამოჩნდა.

ჩინურმა კომპანიამ საქართველოში დაახლოებით 150 მლნ-იანი ინვესტიცია განახორციელა, მათი თაოსნობით თბილისის ზღვაზე შენდება ოლიმპიური სოფელი, რომელიც 42 ჰა იკავებს. 2015 წ. საქართველო მასპინძლობს ახალგაზრდა ოლიმპიურ ფესტივალს. 49 ქვეყნის წარმომადგენელი სწორედ ამ ოლიმპიურ სოფელში იცხოვრებს. მათთვის განკუთვნილი სასტუმრო 5 ვარსკვლავიანია და ყველანაირ სტანდარტებს აკმაყოფილებს. 240 ნომრით, ფიტნეს ცენტრით და რესტორნით, რომელიც 2000 კაცზეა გათვლილი. დანარჩენი 9 კორპუსი, რომელიც იქნება 3 ვარსკვლავიანი დასრულებული და აღჭურვილი 3 თვით უსასყიდლოდ გადაეცემა თბილისის მერიას და საქართველოს ეროვნულ ოლიმპიურ კომიტეტს. ამ სასტუმროში მშენებლის გარდა იქნება საინფორმაციო ცენტრი, შეხვედრების ოთახი, რომელიც მთლიანად აღიჭურვება ჰუალინგ ჯგუფის მიერ.

ჰუალინგ ჯგუფი ქუთაისში, სამეგრელოში ფლობს ხე-ტყის გადამამუშავებელ ქარხანას, სადაც ამზადებენ ავეჯს. 2009 წელს ხელი მოეწერა მემორანდუმს, რის მიხედვითაც ჰუალინგ ჯგუფს დაევალა ქუთაისის ყოფილი ავტო-ქარხნის განაშენიანება, რეკონსტრუქცია.

ჩინეთის ყველაზე მდიდარი ადამიანი

ჰუალინგ ჯგუფი 2012

საქართველოში ყიდულობს ბაზის ბანკს და დღესდღეობით ფლობს აქციების 90%. ააქციების შეძენის შემდეგ კომპანიის კაპიტალიც და ფილიალების რაოდენობაც გაიზარდა.

ალბათ ყველას გაუჩნდა შეკითხვა თუ რატომ გადაწყვიტა კორპორაციის პრეზიდენტმა საქართველოში ჩამოსვლა, როდესაც ეს უზარმაზარი კორპორაცია, როგორც ჰუალინგ ჯგუფია ფლობს აღმოსავლეთ აზიაში და ოკენეთში კომპანიებს. კორპორაციის პრეზიდენტი მი ენ ჰუა გამოცდილი და მეცენატი პიროვნებაა. იგი ფლობს დიდ სკოლას, სადაც იზრდებიან უპატრონო და მზრუნველობას მოკლებული ბავშვები და დღეისათვის ამ სკოლაში გაზრდილი ბავშვები კომპანიაში არიან დასაქმებულნი. Pპირველად, როდესაც ჰუალინგ ჯგუფის პრეზიდენტი საქართველოში ჩამოვიდა (2009წ) დახვდა ეკონომიკურად ხელშემწყობი გარემო, კეთილგანწყობილი ადამიანები რამაც გადაწყვეტინა, ამ ქვეყანაში დარჩენილიყო და განეხორციელებინა მასშტაბური პროექტები.

ალსანიშნავია ის ფაქტი, რომ ოლიმპიადის დასრულების შემდეგ თბილისში ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტრო შეისყიდის ამ 17 კორპუსს, რაც მთავრობისგან წინგადადგმული ნაბიჯი იქნება.

არქიტექტურული ტერმინით, რომ ვთქვათ ისეთი საცხოვრებელი რაიონები, როგორებიცაა ვარკეთილი და ვაზისუბანი სამომავლოდ გამოცოცხლდება ჰუალინგ ჯგუფის წყალობით. მოამზადა ელენე ლომიძემ

ვონგ იანლინი არის ჩინელი მილიარდერი, dalian wanda group-ის თავმჯდომარე, ჩინეთის ერთ-ერთი უმსხვილესი უძრავი ქონების დეველოპერი. 2014 წელს შევიდა 26 უმდიდრეს ადამიანს შორის. 2013 წელს იგი გახდა ჩინეთის უმდიდრესი ადამიანი.

ვონგ იანლინი დაიბადა 1954 წლის 24 ოქტომბერს, სიჩუანის პროვინციაში. 1970-დან 1986 წლამდე მსახურობდა სახალხო განმათავისუფლებელ არმიაში. 1986 წელს დაამთავრა ლიაონინგის უნივერსიტეტი და მუშაობა დაიწყო რაიონ ხიგანგის ქალაქ დაილანის ადმინისტრატორის ოფისში. 1989 წელს იგი გახდა ხიგანგის საცხოვრებელი განვითარების კომპანიის გენერალური მენეჯერი.

1992 წელს დაიწყო მუშაობა დალიან ვანდა ჯგუფის გენერალურ მენეჯრად. 1993 წლიდან ის უკვე იყო აღმასრულებელი დირექტორი. 1976 წელს იგი შეუერთდა ჩინეთის კომუნისტურ პარტიას. იგი მუშაობს ჩინეთის ფედერაციის მრეწველობისა და ვაჭრობის თავმჯდომარის თანამდებობაზე. ის არის ჩინეთის მენარმეთა ასოციაციის

წევრი.

მისი კომპანია ფლობს 9.03 მილიონი კვადრატული მეტრის საინვესტიციო ქონებას. იგი ფლობს 51 სატუმროს, 86 კინოთეატრს, 75 სავაჭრო ცენტრს და 45 კარაოკეს ცენტრს ჩინეთში. 2012 წელს მისი კომპანია გახდა მსოფლიოში უდიდესი თეატრის მფლობელი. 2013 წლის სექტემბერში მან განაცხადა, რომ გეგმავს ააშენოს უდიდესი კინოსტუდია, რომლის ფართობი იქნება 10000 კვადრატული მეტრი. დღეისთვის ის ფლობს 15,1 მილიარდ დოლარის ქონებას

ჩინეთის დიდი კედელი

ჩინეთის დიდი კედელი დედამიწაზე ადამიანის ხელით შექმნილი ნაგებობაა, რომელიც კოსმოსიდან ჩანს. მისი თავდაპირველი სიგრძე 5 000 კმ, სიმაღლე 7-10მ, ხოლო სიგანე 5მ.

კედელის მშენებლობა დაიწყო 475 წელს ჩ.ვ. ერამდე, ცინების დინასტიის დამაარსებლის, ცინ შიხუანდის ბრძანებით. მშენებლობაში მონაწილეობას ლებულობდა ათასობით ადამიანი. სამუშაოები მიმდინარეობდა ძალიან რთულ პირობებში, კედელს უნდა გაეწყო ისეთ ადგილებში, სადაც ადამიანს ჯერ ფეხი არ დაედგა. ბევრი ვერ უძლებდა ასეთ რთულ პირობებს და იღუპებოდა. კედლის მშენებლობა, რომელიც რამდენიმე ასეულ წელს გაგრძელდა დასრულა ჩვ.წ. აღ-ით 220 წელს. თუმცა დიდი ჩინეთის კედლის ის ნაწილები რომლებმაც ჩვენამდე მოაღწია ძირითადად აშენებულია 1368-1644 წლებში მინების დინასტიის მმართველობის დროს.

ჩინეთის პირველი ლედი

პენ ლიუანი

დაიბადა 1962 წლის 20 ნოემბერს შანგონის პროვინციაში(ჩინეთი). ის შეუერთდა სახალხო განმათავისუფლებელ არმიას 18 წლის ასაკში და კარიერა დაიწყო როგორც ჩვეულებრივმა ჯარისკაცმა(დაულალავი შრომის შედეგად გენერლობამდეც მიაღწია),მაგრამ თავისი ვოკალური მონაცემებიდან გამომდინარე არმიაში ძალიან დააფასეს და საშუალება მისცეს ფრონტის წინა ხაზზე,სიმღერით წარმსდგარიყო და გაემხნევებინა ჯარისკაცები,სინო-ვიეტნამის კონფლიქტის დროს.

1986 წელს პენი მეგობრის სახლში შეხვდა თავის მომავალ მეუღლეს (სი ძინპინს) მაშინ იგი სიამენის ვიცე მერად მუშაობდა. პენს თავიდან იგი არ მოეწონა,რადგანაც 10 წელი იყო მათ შორის სხვაობა და თან სი ზედმეტად თავშეკავებული პიროვნება იყო. მაგრამ მოვლენები სხვაგვარად განვითარდა 1 წლიანი

ურთიერთობის და მათი ოჯახების თანხმობის შემდეგ 1987 წლის 1 სექტემბერს მათ გადაწყვიტეს დაქორწინებულიყვნენ.ისინი 27 წელია ერთად არიან,მათ 1 ქალიშვილი ყავთ სახელად ქსი მიგზი, რომელიც 1992 წელს დაიბადა და რომლის ზედმეტ სახელია ქსიაუ მუზი.

ჩინეთში პენ ლიუანი განსაკუთრებული პოპულარობით სარგებლობს. 2013 წლის მარტში როდესაც პენ ლიუანი ჩინეთის პირველი ლედი გახდა მისი პერსონა აქტიურად განიხილებოდა პრესის ფურცლებზე..ის პ ჩინეთის პრეზიდენტების მეუღლეებს შორის პირველია, რომელიც საჯაროდ გამოჩნდა. ამასთან პირველი ლედი ერთმანეთს მშვენივრად უთავსებს ქვეყნის მეთაურის მეუღლეობას და შოუ-ბიზნესში მოღვაწეობას. პენმა დიდი როლი შეასრულა სის კარიერულ წინსვლაში მან თავისი კარიერა დროებით მიატოვა და ადმინისტრაციულ განყოფილებაში გადავიდა და აქტიურად ჩაება პოლიტიკაში,ის არის წევრი ხალხთა პოლიტიკური სათათბიროს ეროვნული კომიტეტის ასევე არის კეთილი ნების ელჩი ტუბერკულოზისა და შიდსის წინააღმდეგ ბრძოლაში 2011 წლიდან.ცნობილია რა მისი შეუპოვრობა ის აქტიურადაა ჩართული ბრძოლაში ქალთა უფლებების დასაცავად. ის არის დეკანიხელოვნების სამხატვრო აკადემიის,მისი მიზანია ხელი შეუწყოს ქვეყნის მჭიდრო ურთიერთობებს სხვა ქვეყნებთან. ჩინელ ხალხს სჯერა რომ ის უდიდეს როლს შეასრულებს საზღვარგარეთ ვიზიტების წარმატებით განხორციელებასა და ქვეყნის პოპულარიზაციაში.

2014 წელს ის მიჩნეულია 57-ე ყველაზე ძლიერ ქალად მსოფლიოში. იგი უკვე მეორედ მოხვდა „ფორბსის“ გავლენიანი ქალების სიაში .. პენ ლიუანი – ანგელა მერკელის, დიდი ბრიტანეთის გაერთიანებული სამეფოს დედოფლის ელისაბედ მეორის და ლედი გაგას გვერდით აღმოჩნდა. პენ ლიუანი არანაკლებ პოპულარულია საკუთარ ქვეყანაშიც, ჩინეთში მას ერის დედასაც კი უწოდებენ. პირველი ლედი არ არის მისი ერთადერთი ტიტული. პენ ლიუანი საყოველთაოდ ცნობილი და პოპულარული მომღერალი, მოდის ფუძემდებელი და არმიის გენერალია. ის ერთადერთი ჩინელი პირველი ლედი, რომელიც "ფორბსის" სიაში მოხვდა. ის არასდროს არის ჩრდილში და უყვარს მედიასთან ურთიერთობა – ამას, როგორც წესი, ჩინეთის პირველი ქალბატონები ყოველთვის გაურბოდნენ. ჩინეთის პირველი ლედი პენ ლიუანი სისტემატიურად ატარებს საქველმოქმედო ღონისძიებებს და აქტიურად მონაწილეობს მასში.მუდმივად ატარებს კლასიკურ სამოსს.

კონფუცი, ჩინეთის უდიდესი მოაზროვნე

კონფუცი (ჩინ. 孔子 ან 孔夫子; დ. 28 სექტემბერი, ძვ. წ. 551, ციუიფუ – გ. ძვ. წ. 479) – ჩინელი ფილოსოფოსი. მისმა სწავლებამ დიდი გავლენა იქონია ჩინეთსა და აღმოსავლეთ აზიაზე. მისი ნამდვილი სახელია – კუნი, მაგრამ ლიტერატურაში ხშირად მოხსენიებულია, როგორც კუნ-ცზი, კუნ ფუ-ცი (“მასწავლებელი კუნი”) ან უბრალოდ ცზი – “მასწავლებელი”. (ამის მიზეზია ის, რომ კონფუცი უკვე 20 წლის ასაკში ცნობილი მასწავლებელი იყო).

ლეგენდის თანახმად, მისი დაბადება იწინასწარმეტყველა მარტორქამ.

მართალია, ის ღარიბ ოჯახში დაიბადა, მაგრამ მან შეძლო მიეღო შესანიშნავი განათლება. 19 წლის ასაკში დაქორწინდა. ეყოლა ერთი ვაჟი და ორი ქალიშვილი. 527 წელს მას დედა გარდაეცვალა. მას შემდეგ მან გააგრძელა თავისი კარიერა, მასწავლებლის რანგში. კონფუცის სკოლაში სხვადასხვა ფენის წარმომადგენლები სწავლობდნენ – არისტოკრატებიც და უიღბლო ადამიანებიც.

ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი ადამიანი უძველეს ჩინეთში იყო ბრძენი ფილოსოფოსი კონფუცი. კონფუცი იყო ჩინეთის უდიდესი მოაზროვნე და სოციალური ფილოსოფოსი, რომლის სწავლებამ და ფილოსოფიამ ღრმად გავლენა იქონია ჩინურ, იაპონურ, კორეულ და ვიეტნამურ ცხოვრებაზე და აზროვნებაზე. მისი ფილოსოფია დაკავშირებულია და პირად და სამთავრობო მორალთან, სოციალურ ურთიერობასთან, სამართლიანობასთან და გულწრფელობასთან. ამ ღირებულებებმა მოიპოვა სახელი, სხვა კონცეფციებთან ერთად, როგორიცაა „ლეგალიზმი“ და

„ტაოიზმი“, ჰანის დინასტიის დროს. კონფუცის ნააზრევი ჩამოყალიბდა, როგორც კონფუციზმი.

მას გუბერნატორადაც მოუხდა ყოფნა და ერთი წლის განმავლობაში საკმაოდ დიდ ტერიტორიას მართავდა. მისი ნიჭის შესახებ ბევრმა ადამიანმა იცოდა და, ამიტომ გასაკვირიც არ არის, რომ მას რჩევის საკითხავად მეზობელი სამეფოებიდანაც რომ აკითხავდნენ.

კონფუციანელები – რომლებიც ყველას ქარბობენ ჩინეთში, სწორედ კონფუცის ჩამოყალიბებულია ძვ. წ. აღ. VI ს-ში.

კონფუცის მოძღვრებას ძნელია რელიგია ეწოდოს, იგი, უპირველეს ყოვლისა, ეთიკურ-პოლიტიკურ დოქტრინას წარმოადგენს და მისი ძირითადი საკითხებიც ადამიანის ბუნება, მისი მორალი, ოჯახური ცხოვრება და სახელმწიფოს მართვაა.

კონფუციანელობის მთავარი თემა ზეციერისა და მიწიერის ურთიერთობაა. მისი აზრით, ზეციური ბატონობს მიწაზე და განაგებს მას. იგია ის, რაც ადამიანებს ბედისწერას უქვემდებარებს, ეს უკანასკნელი კი ადამიანის ცხოვრებას განაგებს. ზეცა ბუნების ნაწილია, მაგრამ ამავე დროს, მისი უმაღლესი სულიერი ძალაცაა, რომელიც ადამიანის ბუნებას განაპირობებს. ადამიანი რომელსაც ზეცისაგან მონიჭებული აქვს გარკვეული ეთიკური თვისებები, მორალური

კანონების (დაო) მიხედვით უნდა იქცეოდეს და სწავლის მეშვეობით უნდა სრულყოფდეს თავის ზნეობას. სწავლის მიზანი „კეთილშობილი მამაკაცის“ (ძიუნ-ძი) დონის მიღწევაა, რომელიც ფლობს ლი-ს, რაც კეთილი ხალხის მიმართ სამართლიანი და უფროსების მიმართ პატივისმცემელი ადამიანის ეტიკეტია. კონფუცის სისტემაში დიდი ადგილი უჭირავს ტერმინ „ჟენ“-ს (ადამიანურობა). ესაა კანონი ადამიანთა შორის ოჯახში, საზოგადოებასა და სახელმწიფოში იდეალური ურთიერთობების შესახებ, რომელიც შეესიტყვება პრინციპს: „ნუ გაუკეთებ სხვას იმას, რაც არ გსურს თავად შენ“. ამავე დროს, კონფუცისათვის უცხოა მტრების სიყვარული. იგი ამბობდა: „თუ მეგობრებით მოვექცევი მტრებს, მაშინ როგორღა მოვექცე მეგობრებსო“. ამგვარი ეთიკური თეორიიდან აგებს კონფუცი თავის პოლიტიკურ კონცეფციას. იგი მოითხოვს ვალდებულებათა მკაცრ და ზუსტ იერარქიულ განაწილებას საზოგადოების წევრებს შორის, რის მაგალითადაც მას ოჯახი მიაჩნია. როგორც ზეცას ექვემდებარება მიწა და იმპერატორი, ისე ამ უკანასკნელს ექვემდებარებიან მოხელეები, მამას – ოჯახის წევრები, უფროს ძმას – უმცროსი და ა.შ. ე.ი. ზნეობრივი ცხოვრება სუბორდინაციაზეა დამყარებული. კონფუციანელობაში დიდი მნიშვნელობა ენიჭება რიტუალის შესრულების სიზუსტესა და პედანტურობას, თუმცა ამისათვის სხვა ფილოსოფოსები კონფუცის აკრიტიკებდნენ, რადგან ამგვარ პედანტურობაში მიმდევართა მიზიდვის საშუალებას ხედავდნენ. იგი მაინც ჩინებულად მოერგო ჩინელთა ეროვნულ ხასიათს, კონსერვატორიზმსა და ტრადიციათა დაცვის მოვალეობის გრძნობას.

ჩინური ახალი წელი

ახალი წელი მნიშვნელოვანი დღესასწაულია ჩინურ კულტურაში. ჩინეთში ამ დღესასწაულს უწოდებენ „გაზაფხულის ფესტივალს“, რადგან ამით აღინიშნება ზამთრის სეზონის დამთავრება. ახალი წელი იწყება ჩინური კალენდრის პირველი თვის პირველ რიცხვში და მთავრდება 15 დღის შემდეგ „ლამპიონების ფესტივალით“.

ამ დღესასწაულის წარმოშობა ზუსტად არ არის ცნობილი, მის შესახებ მხოლოდ ლეგენდებია შემონახული. ერთი ლეგენდის მიხედვით მონსტრი ნიანი აწიოკებდა სოფელს. ერთმა ბრძენმა ურჩია სოფლის მაცხოვრებლებს ნიანის დასამარცხებლად გამოეყენებინათ ხმაური, ცეცხლი, მაშხალები და ასევე წითელი ქალაღდის ლამპიონები დაეკიდათ სახლის შესასვლელებში. ბრძენის რჩევამ შედეგი გამოიღო და ნიანი დამარცხდა. სწორედ მონსტრი ნიანის დამარცხების დღეს აღინიშნება ჩინური ახალი წელი.

ახალი წლის თარიღი დაკავშირებულია მთვარის კალენდართან და იცვლება ყოველწლიურად. ფესტივალი ტარდება ხოლმე 21 იანვრიდან 19 თებერვლამდე პერიოდში. ეს დღესასწაული სხვა მხრივაც მნიშვნელოვანია ჩინურ კულტურაში. როგორც მოგეხსენებათ, ჩინურ კალენდარში ყოველ წელს 12-იდან ერთ-ერთი ცხოველი შეესაბამება. მაგალითად 2012 იყო დრაკონის წელი, ხოლო 2013 გველის წელია. თითოეულ ცხოველს განსხვავებული თვისებები, უნარები და შესაძლებლობები აქვს. სწორედ ამის მიხედვით დგება ჩინური ჰოროსკოპი. მაგალითად გველი არის ქკვიანი, მომაჯადოებელი,

საკუთარ თავში ჩაკეტილი, დიდსულოვანი. დღესასწაული 15 დღეს გრძელდება და ყოველი დღე თავისი მნიშვნელობით ერთმანეთისგან განსხვავდება. პირველ დღეს ესალმებიან თავიანთ ღვთაებებს რათა დაიფარონ მათი ოჯახები. აღნიშვნა იწყება შუა ღამიდან. იყენებენ სხვადასხვანაირ მაშხალებს, ცეცხლის ფაიერებს, ცეცხლმოკიდებულ ბამბუკის ჯოხებს. შემდეგ დღეებს სხვა ღონისძიებები ტარდება, მაგალითად: გათხოვილი ქალები სტუმრობენ თავიანთ მშობლებს (მეორე დღე), უფროსები მიდიან ლანჩზე თავის თანამშრომლებთან ერთად (მეორე დღე), ოჯახები იკრიბებიან ერთად სადილზე და ა.შ. მეთხუთმეტე დღეს კი ამ ყველაფრის კულმინაციაა ლამპიონების ფესტივალი. ადამიანები ამზადებენ დეკორატიულ ლამპიონებს და აწყობენ საჯარო სეირნობას ქუჩაში, ასევე კიდებენ ლამპიონებს სახლებზე. ამ დღესასწაულის ნაწილია დრაკონის ცეკვა, რომელიც ულამაზესი სანახაობაა.

ჩინური დღესასწაულები

ჩინელების ყველაზე საყვარელი დღესასწაულია გაზაფხულის დღესასწაული, რომელსაც ოჯახში ხვდებიან. დღესასწაულამდე ორი კვირით ადრეაეროპორტები, რკინიგზა და ავტოსადგურები მგზავრებს ვერ იტევენ. გაზაფხულის ზეიმი – მთვარის

ტრადიციული ჩინური კალენდრის მიხედვით – ახალი წელია და გრიგორიანული კალენდრის მიხედვით 20 იანვარსა და 20 თებერვალს შორის ახალმთვარეობისას დგება. ჩუნცზეს უძველესი ისტორია აქვს (დაახლოებით XVI-XI საუკუნე ჩვ. წ. აღ-მდე), რომელიც ღვთაებებისთვის მსხვერპლშენიერვისა და წინაპართა მოხსენიების ადათ-წესებსაც უკავშირდება. დღესასწაული თვეზე მეტხანს გრძელდება. ყველაზე მნიშვნელოვანი ახალი წლის დადგომამდე რამდენიმე დღე და ახალი წლის დადგომის შემდეგი 3 დღეა. ჩინეთის კანონმდებლობით ეს 3 დღე უქმეა. დღესასწაულს ალამაზებს წეს-ჩვეულებები, რომელთაგან ცოტამ თუ შეინარჩუნა კოლორიტი.

მთვარის კალენდრის ბოლო თვის მეორე დღეს ბევრ სახლში არომატულ ფაფას ამზადებენ, რომელსაც „ლაბაჩუოუ“ ჰქვია და 8 პროდუქტისგან მზადდება. მთვარის კალენდრით წლის ბოლო თვის 23-ე დღეს მცირე ახალ წელს უწოდებენ. წინაპართა ტრადიციის მიმდევრები წირავენ მსხვერპლს ოჯახის კეთილდღეობისთვის. თუმცა უმრავლესობა სიმბოლურად სადღესასწაულო სუფრას შლის.

მცირე ახალი წლის აღნიშვნის შემდეგ ჩინელები ნამდვილი ახალი წლის შესახვედრად ემზადებიან. მიიქიარაიან მაღაზიებისკენ საჭირო პროდუქტებისა და საჩუქრების შესაძენად. ყიდულობენ ტანსაცმელსა და პეხსაცმელს ბავშვებისთვის, მოხუცებისა და ნათესავებისთვის.

დღესასწაულის წინ სახლს საგულდაგულოდ ალაგებენ, ყველა კარის ჩარჩოს აწებებენ შავი ტუშით მოხატულ წითელ ქალაღდს. ქალაღდზე შესრულებული წარწერები გამოხატავს კეთილ სურვილებსა და საახალწლო მოლოცვას. კარებზე აწებებენ მფარველი

სულების გამოსახულებას და სწამთ, რომ ეს მოუტანთ ბარაქას, სიხარულსა და სიკეთეს. შებრუნებულად აკრავენ ჩინურ იეროგლიფს, რაც ბედნიერების მოსვლის ნიშანია. სახლის სადარბაზო კარზე 2 დიდ წითელ ნათურას კიდებენ. ფანჯრებს ქალაქის ჩუქურთმებით რთავენ, ხოლო კედლებს – ქრელი საახალწლო ნახატებით.

ჩინური ახალი წლის ღამეს ასევე უწოდებენ „ღამეს განშორების შემდეგ“. მთელი ოჯახი იკრიბება ბარაქიანი, ტრადიციებით გაჯერებული სუფრის ირგვლივ. მენიუში აუცილებლად შედის ქათმის ხორცი, თევზი და სოიოს ხაჭო – დოუფუ. ტელევიზიით ხდება გრანდიოზული მასკარადის ტრასლირება. ღამისთევა საახალწლო ტრადიციაა. ყველა სადღესასწაულო ტანსაცმელშია გამოწყობილი. ახალგაზრდები დიდი მოწინებით ულოცავენ ხანდაზმულებს და დღეგრძელობას უსურვებენ. მიღებულია ბავშვების დასაჩუქრება წითელ კონვერტში მოთავსებული ჯიბის ფულით. ჩინეთის ჩრდილო ნაწილში პელმენების მიირთმევენ, ხოლო სამხრეთში „ნიანგაო“, ბრინჯით მომზადებული ცომის ნაჭრები მზადდება. პელმენებს ფორმით ოქროს და ვერცხლის ნადნობს ამსგავსებენ – ეს ბარაქის სიმბოლოა.

ახალი წლის პირველი 5 დღე მიჩნეულია მეგობრების, ახლობლებისა და თანამშრომლების მონახულების დღეებად.

ადრე ერთი აუცილებელი წესი იყო შაშხანების და გამაყრუებელი ფეთქებადი სათამაშოების ხმაურით ავი სულების განდევნა, თუმცა ეს რიტუალი ამჟამად აღარაა პოპულარული, ვინაიდან გაუფრთხილებელი მოპყრობის გამო ხშირი იყო უსიამოვნებები, ხმაური კი – აუტანელი. ტრადიცია აუდიოკასეტების მოსმენით და ფეხებით ბუშტების დახეთქვით

შეიცვალა. მხიარული საახალწლო განწყობა ყველა სახლში, ქუჩაში, სოფელსა თუ ქალაქშია. იმართება ხმაურიანი სახალხო სეირნობა და ურჩხულების ცეკვა, ზეიმი მთვარის კალენდრის პირველი თვის მეთხუთმეტე დღეს ფარნების დღესასწაულის შემდეგ მთავრდება. ჩინეთში 56 ეროვნების წარმომადგენელი ცხოვრობს. მათი ახალი წელი დროით ახლოსაა ან ემთხვევა ჩინურ ახალ წელს. ბევრია საერთო ტრადიცია.

ჩინური საბრძოლო ხელოვნება

ჩინელი ოსტატების აზრით ჩინური საბრძოლო ხელოვნებები დასავლური სამყაროსათვის ჯერ კიდევ უცხოა. ჩინური საბრძოლო ხელოვნებების ისტორიის გაცნობა დასავლეთში გასული საუკუნის 50-იან წლებიდან დაიწყო. თუმცა მანამდე რამოდენიმე ოსტატს თავიანთ ხელოვნებას ასწავლიდნენ იქ, მაგრამ ფართო აუდიტორია არ იცნობდა.

ჩინელი ოსტატების აზრით, მხოლოდ წინა საუკუნის 60-იანი წლების დასაწყისში, ჩინელ ოსტატ ჩენ მან ცინის წიგნების გამოსვლით ევროპასა და ამერიკაში თანდათან პოპულარული გახდა თაი-ძი ციუანი. თუმცა, მათი თქმით, უამრავი ხალხი, რომელიც თაი-ძიში ვარჯიშობდა, იუმჯობესებდა თავის ჯანმრთელობას, მაგრამ აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის უდიდესი

კულტურული განსხვავების გამო უმრავლესობამ მაინც ვერ შეძლო ამ საბრძოლო ხელოვნებების, განსაკუთრებით მისი შიდა ასპექტების, გაგება.

ჩინელი ოსტატების თქმით, გასული საუკუნის 60-იანი წლების ბოლოს, ოსტატ ბრიუს ლის კინოფილმებმა მსოფლიოში წარმოშვა ჩინური საბრძოლო ხელოვნებების ნამდვილი ბუმი. კინოში მისმა მუშაობამ დიდი დახმარება გაუწია დასავლურ პუბლიკას და გააცნობიერა ისინი ჩინური „უ-შუ“-ს პოტენციალის შესახებ.

ცნობილია, რომ ჩინური საბრძოლო ხელოვნებების ისტორია 4000 წელს ითვლის. მსოფლიოში გაბატონებული აზრის მიხედვით, შიდა სტილების საბრძოლო ხელოვნება - "თაი-ძი ციუანი" დაახლოებით 1101 წელს შექმნა ჩინელმა ლეგენდარულმა პიროვნებამ ჩან-სან ფენმა (სუნის ეპოქა). ასევე ცნობილია, რომ ამ საბრძოლო ხელოვნების ტექნიკა და ფორმა იმ ბაზურ პრინციპებს ემყარება, რომლებიც გამოიყენებოდა ჩინეთში დინასტია ლიანის (502-557) დროს და ისწავლებოდა ისეთი დიდი ჩინელი ოსტატების მიერ, როგორებიც იყვნენ ჰან გუნ-იუე, ჩენ ლინ-სი და სხვა. მოგვიანებით, ტან (618-907) დინასტიის დროს - სიუი სიუან-ცინი და სხვანი მსგავსი ტექნიკის მქონე საბრძოლო ხელოვნებებს ასწავლიდნენ.

როგორც თანამედროვე ჩინელი საბრძოლო ხელოვნებების ოსტატები აცხადებენ, ამ მონაცემების უტყუარობა ეჭვქვეშაა დაყენებული. ამიტომ ზუსტად არ ვიცით თუ ვინ და როდის შექმნა თაი-ძი ციუანი. ასე რომ ჩინელი ოსტატის იან ცზიუნ-მინის სიტყვებით რომ ვთქვათ, იმის გამო, რომ ჩან სან-ფენზე მრავალი ისტორიული მონაცემები არ არსებობს, ხშირად თაი-ძი ციუანის შექმნას მას მიაწერენ.

იგივე ითქმის საბრძოლო ხელოვნებების დანარჩენი შიდა სტილების თაობაზეც: "ხუთი პირველელემენტის შეცნობის

ხელოვნება", ანუ "სინ-ი ციუანი" და "რვა ტრიგრამის შეცნობის ხელოვნება", ანუ "ბა-გუა ციუანი". "სინ-ი ციუანი"-ს აღმოცენებას მიაკუთვნებენ არაუგვიანეს ლიან (550 წ.) დინასტიის ეპოქას და მსოფლიოში ბევრ მოვარჯიშეს, რომლებიც "სინ-ი ციუანში" ვარჯიშობენ, მიაჩნია რომ მათი ხელოვნება, ისევე როგორც "თაი-ჩი ციუანი", მთა "უდანიდან" (ჩინურად "უდან-შან"), ჩინური დაოსიზმის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ცენტრიდან, ჩამოვიდა დედამიწაზე. "ბა-გუა ციუანის" სკოლა "რვა ტრიგრამის თეორიას", ანუ "ბაგუას" თეორიას ეფუძნება და მის წყაროს "64 ჰექსაგრამა", ანუ "ი-ძინი" წარმოადგენს.

ჩინეთი და სპორტი

მიუხედავად იმისა, რომ ჩინეთი უკვე დიდი ხანია ასოცირდება საბრძოლო ხელოვნებასთან, აგრეთვე, აქ არის განვითარებული სპორტის სხვა სახეობებიც: ჩინეთში სპორტის განვითარება მე-20 საუკუნეში დაიწყო. აქ წარმოდგენილია მრავალი სპორტის სახეობა, ისეთები როგორებიცაა: მაგიდის ჩოგბურთი, ბადმინტონი, კალათბურთი, ჩოგბურთი, ფეხბურთი, ბილიარდი და ა.შ. ჩინური საბრძოლო ხელოვნება - „ვინ-ჩუნ კუნგ-ფუ“ არის ერთ-ერთი მთავარი სპორტის სახეობა, რომელიც 300 წლის წინ წარმოიშვა. ეს არის

უნიკალური რამ, რაც ჩინელებს გააჩნიათ.

2008 წელს ჩინეთში ჩატარდა ზაფხულის ოლიმპიური თამაშები და ამ ოლიმპიადაზე ჩინელებმა 51 ოქროს მედლის აღება მოახერხეს. ჩინეთი ასევე 2014 წლის ზაფხულში მასპინძლობდა ახალგაზრდულ ოლიმპიადას. მაგიდის ჩოგბურთი - ეს არის სპორტის ერთ-ერთი სახეობა, ის ძალიან პოპულარულია ჩინეთში. მსოფლიო დიპლომატიურ პრაქტიკაში ცნობილია პინგ-პონგის დიპლომატია, რომელსაც სათავე ჩინელებმა დაუდეს. მას დღეს ამ ქვეყანაში დაახლოებით 300 მილიონი ადამიანი თამაშობს. ჩინელ სპორტსმენებს არაერთი მაღალი ხარისხის ჯილდო აქვთ მოგებული.

ბადმინტონი - ეს არის ჩინური სპორტის კიდევ ერთი უმნიშვნელოვანესი სახეობა. ეს თამაში მოწინავე პოზიციებს იკავებს ჩინეთის სხვა სპორტულ სახეობებთან.

კალათბურთი- ჩინეთის საკალათბურთო ასოციაცია, რომელიც 1995 წელს შეიქმნა, ეს მოვლენა გახლდათ ჩინური კალათბურთის განვითარების დასაწყისი. ჩინეთში პირველი კალათბურთის გუნდი გახდათ SHENYANG. ჩინელი კალათბურთელები წარმოდგენილი არიან NBA (აშშ), მაგალითად, იაო მინგი, ვანგ ჯიუი „ფეხბურთი-- მე-20 საუკუნის დასაწყისში იკიდებს ფეხს ამ ქვეყანაში და ისიც პოპულარული ხდება. 1994 წელს შეიქმნა პირველი პროფესიული ფეხბურთის ლიგა, სადაც ფიფამ ყველანაირი ზომები მიიღო იმისათვის, რომ ჩინეთში გამართულიყო საფეხბურთო შეჯიბრებები.

ჩოგბურთი- ერთ-ერთი უმთავრესი სპორტია, რომელმაც საერთაშორისო სპორტულ ასპარეზზე დიდი გამოხმაურება ჰპოვა, ამის ნათელი მაგალითი გახლავთ ლი ნა, რომელმაც ჩინელებიდან პირველმა მოახერხა „დიდი შლემის“ ტურნირის მოგება.

ჩინეთის ყველაზე ლამაზი მსახიობები

ყველაზე ლამაზი ჩინელი მსახიობია ლი ბინბინი, დაიბადა 1973 წლის 27 თებერვალს. ის ცნობილია ფილმებით: "the forbidden kingdom" (2008); "last imperi down"; Resident Evil: Retribution" (2012);.

ჩუან ცზი დაიბადა 1979 წლის 9 თებერვალს. მსოფლიოში ყველაზე პოპულარული ჩინელი მსახიობი. ცნობილი ფილმები მისი მონაწილეობით: The Road Home (1999), Crouching tiger, Hidden dragon (2000), Musa (2001), Hero (2002), House of flying daggers (2004), 2046 (2004) Memoirs of a Geisha (2005).

. ჩაო ვეი დაიბადა 1976 წლის 12 მარტს, ცნობილია ასევე ვიკი ჩაოს სახელით. ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული ჩინელი მსახიობი, რომელმაც მონაწილეობა მიიღო ბევრ ფილმსა და სერიალში. მისი ყველაზე ცნობილი ფილმები და სერიალები: Shaolin soccer (2001), Chinese Odyssey 2002 (2002), So Close (2002), Warriors of Heaven and Earth (2003), The kingest Night in Shanghai (2007), Red Cliff (2008), Painted Skin (2008), Mulan (2009), 14 Blades (2010).

მის მსოფლიო ჩინელი ლამაზმანი

კონკურსის "მის მსოფლიო 2012" გამარჯვებული 23 წლის ჩინელი იუი ვენსია (Yu Wenxia) გახდა. კონკურსის არსებობის ისტორიაში ეს მეორე შემთხვევაა, როცა მსოფლიოს ულამაზესს გოგონად ჩინეთის წარმომადგენელი სახელდება. 2007 წელს ჯილდო 23 წლის ჩუან ცზილინმა აიღო (Zhang Zilin)

იუი ვენსია მუსიკალურ განათლებას იღებს და მუსიკის პედაგოგობისთვის ემზადება. ჩინელმა ლამაზმანმა უპრეცედენტო კონკურენციას გაუძლო - კონკურსში 116 გოგონა მონაწილეობდა.

მის ჩინეთი 2013 -- ჯინ ლი.

დაიბადა 1988 წელს ჰეიბეიში (ჩინეთი) სიმაღლე 1.78 სმ, თმის ფერი: შავი, თვალის ფერი: შავი 2013 წელს მის ჩინეთის ტიტულის მოპოვების შემდეგ, ჩინეთის სახელით მიიღო მონაწილეობა მის სამყაროზე რომელიც ჩატარდა რუსეთში. კარიერა მან მოდელირებით დაიწყო. თავისუფალ დროს უთმობს კითხვას, ცეკვას და ფოტოგრაფიას.

David Beckham is the first foreign sporting figure to become an official ambassador for football in China.

David Beckham concluded his first visit to China in his new role as Ambassador for youth football and the Chinese Super League at a reception hosted by the other British Ambassador in China, Sebastian Wood. Also in attendance at the reception was film actress Li Bing Bing as well as Minister of Culture, Cai Wu. The event was the final act in a tour that has taken the former England international footballer to Beijing, Qingdao and Wuhan.

David Beckham and Li Bing Bing have both endorsed the UK's GREAT Britain campaign. The campaign aims to show the world the best that Britain has to offer in subjects from education and innovation to culture and tourism. David Beckham offered the campaign a specially-commissioned image from his international career to illustrate the UK's proud sporting tradition. Li Bing Bing was awarded the title of GREAT goodwill ambassador to China for her longstanding connection to the

UK, including as a torchbearer at the London 2012 Olympics. David Beckham is the first foreign sporting figure to become an official ambassador for football in China. The role represents a long-term agreement with the Chinese football authorities that will see him return to China later this year. This month's visit is arguably the most high-profile example of the increasing number of people-to-people exchanges between the UK and China. In 2012, over 286,000 UK visas were issued to Chinese applicants, up 24% on the previous year.

David Beckham said: I have hugely enjoyed my visit to China. It has been a real privilege to meet and spend time with young players and fans in the cities I have visited. I hope that my time here will encourage more aspiring players here to take up the sport and achieve their dreams. British Ambassador Sebastian Wood said: I'm delighted that David Beckham

has visited China. He is a true ambassador for his sport and for the UK. He is an inspiration to football fans in China and around the world. His visit is a wonderful example of the deep connection between China and the UK.

სპეცგამოშვება მოამზადეს საქართველოს საპატრიარქოს
 წმ. ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართული უნივერსიტეტის დიპლომატიური კლუბის წევრებმა:
 ჯორჯიკია საშა, ბედოევი ნიკა, თორთლაძე ბესო, ხუნტუა თათია, კუხიანიძე ქეთი, ანდიაშვილი ნინო,
 ნადირაშვილი რევაზი, ლომიძე ელენე, ჭიშვილი გიგლა, მელიქიძე ხატია, პაპუაშვილი გიორგი, ნინიკაშვილი ნინო.

იდუის და პროექტის ავტორი: პროფესორი ავთანდილ კიკნაძე

დიზაინი და ფოტო მასალა: დიმიტრი გვიანიშვილი